

Arbeidsnotat
2023:11

Gjennomføring og frafall i master- utdanning og grunnskolelærer- utdanning ved Høgskolen i Østfold

Underveisrapport i prosjektet «Årsaker til frafall fra
gradsstudier ved Høgskolen i Østfold»

Jannike Gottschalk Ballo og Elisabeth Hovdhaugen

Arbeidsnotat
2023:11

Gjennomføring og frafall i master- utdanning og grunnskolelærer- utdanning ved Høgskolen i Østfold

Underveisrapport i prosjektet «Årsaker til frafall fra
gradsstudier ved Høgskolen i Østfold»

Jannike Gottschalk Ballo og Elisabeth Hovdhaugen

Arbeidsnotat 2023:11

Utgitt av Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (NIFU)
Adresse Postboks 2815 Tøyen, 0608 Oslo. Besøksadresse: Økernveien 9, 0653 Oslo.

Prosjektnr. 21371 Årsaker til frafall fra gradsstudier ved Høgskolen i Østfold

Oppdragsgiver Høgskolen i Østfold
Adresse Postboks 700, 1757 Halden

Fotomontasje NIFU

ISBN 978-82-327-0611-2
ISSN 1894-8200 (online)

Copyright NIFU: CC BY 4.0

www.nifu.no

Forord

I perioden våren 2023–våren 2025 gjennomfører NIFU prosjektet «Årsaker til frafall fra gradsstudier ved Høgskolen i Østfold», på oppdrag av ledelsen ved Høgskolen i Østfold. Formålet med prosjektet er å kartlegge årsaker til frafall fra gradsstudier. Prosjektet skal gi grunnlag for å etablere tiltaksplaner for styrking av gjennomføringen.

Dette arbeidsnotatet utgjør første fase i prosjektet, og høgskolens egne FS-data er brukt som grunnlag for analysene i notatet. Jannike Gottschalk Ballo har hatt ansvar for tilrettelegging av data og analyser, og har skrevet kapittel 3 og 4. Elisabeth Hovdhaugen har vært prosjektleder og skrevet kapittel 2. Første og siste kapittel i notatet har Ballo og Hovdhaugen skrevet sammen.

Oslo, august 2023

Jannecke Wiers-Jenssen
forskningsleder

Innhold

Sammendrag	7
1 Innledning	9
1.1 Problembeskrivelse	9
1.2 Mastertilbudet ved Høgskolen i Østfold 2023/24	10
1.3 Data	12
1.4 Notatets struktur.....	13
2 Forskning om fullføring og frafall	14
2.1 Definisjoner av frafall i litteraturen	15
2.2 Årsaker på individnivå.....	16
2.3 Årsaker knyttet til studentenes livssituasjon	16
2.4 Årsaker knyttet til studentenes motivasjon	17
2.5 Årsaker knyttet til utdanningens organisering.....	18
2.6 Faktorer som påvirker frafall i masterstudier.....	19
3 Studentsammensetning	20
3.1 Masterprogrammene (120 studiepoeng)	20
3.2 Grunnskolelærerutdanningene (GLU og MAGLU)	24
4 Analyser av fullføring	29
4.1 Bivariate fullføringsanalyser.....	29
4.1.1 Masterprogrammene (120 studiepoeng)	30
4.1.2 Grunnskolelærerutdanningene (GLU og MAGLU)	35
4.2 Multivariate fullføringsanalyser (regresjon)	38
4.2.1 Masterprogrammene (120 studiepoeng)	38
4.3 Semestervis fullføring og frafall per program	44
4.3.1 Masterprogrammene (120 studiepoeng)	44
4.3.2 Grunnskolelærerutdanningene (GLU og MAGLU)	57

5	Oppsummering og konklusjon	60
	Referanser	62
	Vedlegg	64

Sammendrag

Dette arbeidsnotatet beskriver resultater fra første fase i prosjektet «Årsaker til frafall fra gradsstudier ved Høgskolen i Østfold». Formålet med prosjektet som Høgskolen i Østfold har gitt i oppdrag til NIFU er å kartlegge årsaker til frafall fra gradsstudier. Prosjektet skal gi grunnlag for å etablere tiltaksplaner for styrking av gjennomføringen.

I arbeidsnotatet har vi analysert historiske data fra Felles Studentsystem (FS) for perioden 2010-2022 for masterstudenter og studenter ved grunnskolelærerutdanningene. Vi presenterer her deskriptiv statistikk over studentsammensetningen på de ulike studieprogrammene, bivariate analyser av fullføring for masterprogrammer og grunnskolelærerutdanningene, samt regresjonsanalyser av fullføring for alle masterprogrammer. Vi presenterer også semestervis fullføring for hvert enkelt studieprogram på masternivå og for grunnskolelærerutdanningene.

Det er begrenset med eksisterende forskning på frafall fra mastergradsstudier, og vi vet at denne studentgruppen er betydelig mer heterogen enn studenter på lavere grad. Frafall fra laveregradsstudier skyldes ifølge tidligere forskning en kombinasjon av individuelle årsaker og studie- og institusjonsspesifikke årsaker (Braxton 2000, Hovdhaugen & Aamodt 2009). For å kunne utforme effektive tiltaksplaner er det nødvendig å kunne skille mellom individuelle og institusjonsspesifikke årsaker. I FS-dataene har vi fått tilgang på individspesifikke opplysninger som kjønn, alder og bosted, og har kunnet lage programspesifikke variabler om studieprogrammene, som kjønnsammensetning, aldersammensetning, kullstørrelse ved studiestart, andel med lokalt bosted og hvorvidt studiet er organisert som heltid eller deltid.

Våre analyser viser at majoriteten av studieprogrammene er kvinnedominerte med betydelig spredning i alder. Grunnskolelærerutdanningene er mer homogene med jevnt over yngre studenter og jevnere kjønnsbalanse. De bivariate fullføringsanalysene viser ingen betydelige forskjeller på tvers av faktorer for grunnskolelærerutdanningene. For masterprogrammene finner vi at fullføringen er noe høyere for heltidsprogrammene enn deltidsprogrammene. Studenter som fullfører, er litt yngre enn studenter som faller fra uten å fullføre. Regresjonsanalysene viser at

alder er en statistisk signifikant forklaringsfaktor på individnivå for fullføring av masterstudier, og forblir signifikant når vi kontrollerer for type masterprogram. De største forskjellene i fullføring finner vi mellom studieprogram, mens vi i liten grad finner forskjeller relatert til andre individrelaterte variabler vi kontrollerer for (kjønn, bosted etc). Dette indikerer at variasjon i organisering av studiet er den viktigste forklaringsårsaken til fullføring og frafall, i tillegg til individuell alder.

Årsaker til frafall på programnivå, som studiets organisering, er noe vi vil utforske kvalitativt i prosjektets fase 2 og 3. Vi vil også undersøke hvorvidt det finnes andre individuelle forklaringsårsaker som vi ikke har kunnet måle i FS-data, som for eksempel livssituasjon og motivasjon.

1 Innledning

Dette notatet utgjør et bakgrunnsdokument i prosjektet «Årsaker til frafall fra gradsstudier ved Høgskolen i Østfold» som NIFU gjennomfører i perioden 2023-2025. Hensikten med hele prosjektet er å prøve å finne ut hva som bidrar til gjennomføring og hva som øker risikoen for frafall for studenter i masterstudier ved lærestedet.

Notatet tar utgangspunkt i FS-data fra Høgskolen i Østfold, tilgjengeliggjort gjennom SIKT, Kunnskapsektorens tjenesteleverandør for data. Disse dataene viser opptak, gjennomføring og frafall for programmer som har tatt opp studenter i perioden 2010-2022. Hensikten med notatet er å nærmere undersøke i hvilken grad individuelle faktorer (som finnes i data) eller faktorer knyttet til studieprogrammet kan bidra til å forklare variasjon i fullføring mellom masterprogrammer.

1.1 Problembeskrivelse

Bakgrunnen for dette prosjektet er at Høgskolen i Østfold har en utfordring med svak gjennomføring i mastergradsprogrammene sine. Lærestedet ligger under landsgjennomsnittet, når det gjelder gjennomstrømming på masternivå. Etablering og styrking av kvalitet i masterutdanningene er sentralt for at Høgskolen i Østfold skal kunne levere nødvendig og riktig kompetanse til regionen sin.

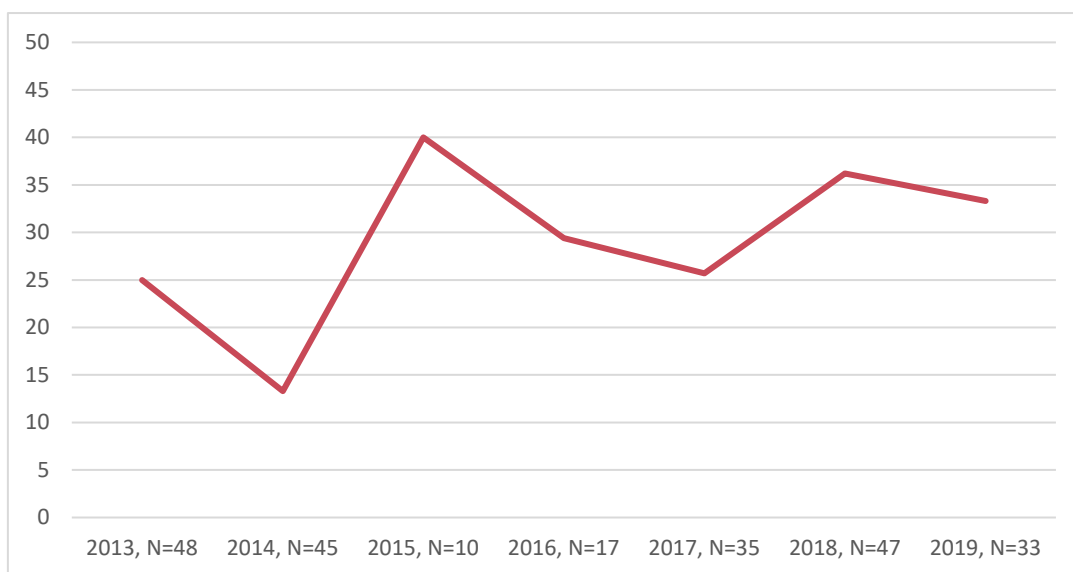
Hensikten med hele prosjektet er å gjøre en kartlegging av årsaker til frafall fra ved mastergradsutdanningene, og denne kartleggingen vil primært foregå gjennom kvalitative intervjuer med studenter som nå gjennomfører masterutdanning. Som en bakgrunn for intervjuene vil data fra FS for tidligere års masterkull bli gjennomgått, for å se etter mønster og mulige forklaringer. Det er hovedhensikten med dette notatet.

Utfordringen med svak gjennomstrømming på masternivå er i tråd med gjennomstrømningsdata som publiseres i den årlige Tilstandsrapport for høyere utdanning (KD 2017; 2018; DIKU 2019; 2020; 2021; HK-dir 2022). Figur 1, som er basert på data fra Tilstandsrapportene, illustrerer hvordan gjennomføringen har sett ut i toårige masterprogrammer på heltid ved lærestedet for startkullene 2013-2019. Det er viktig å her være klar over at tallene for antall studenter er lave (liten

N), og at det er ganske store variasjoner i størrelse på startkull fra år til år. Tilstandsrapportene viser også at gjennomsnittlig fullføring på normert tid i sektoren har vært rundt 50 prosent i hele perioden. Med andre ord har masterprogrammene ved Høgskolen i Østfold svakere gjennomføring enn gjennomsnittet. Imidlertid er det en stor andel av masterprogrammene ved Høgskolen i Østfold som er deltidsprogrammer, som ikke er dekket av disse dataene, og det har vært en økning i deltidsprogrammer over tid.

Tilstandsrapportene for høyere utdanning (se f.eks. HK-dir 2022) viser at det er svakere gjennomføring for mindre studiesteder, med få masterstudenter og sannsynligvis en stor del som tar utdanningen sin på deltid, sammenlignet med de tradisjonelle universitetene med store masterkull der mesteparten av studentene tar utdanningen sin på heltid.

Mer informasjon om disse forholdene finnes i kapittel 3 i notatet, som gir en oversikt over sammensetningen av studenter i ulike typer programmer ved Høgskolen i Østfold.

Figur 1-1: Gjennomføring til normert tid i 2-årige masterprogram på heltid, Høgskolen i Østfold.

Kilde: Tilstandsrapport for høyere utdanning 2017-2022

1.2 Mastertilbudet ved Høgskolen i Østfold 2023/24

De tre fakultetene ved Høgskolen i Østfold, Fakultet for helse, velferd og organisasjon (HVO), Fakultet for lærerutdanninger og språk (LUSP) og Fakultet for informasjonsteknologi, ingeniørfag og økonomi (IIØ) har alle masterprogrammer.

Dersom vi ser på aktive masterprogrammer i skoleåret 2023/24 har Fakultet for informasjonsteknologi, ingeniørfag og økonomi to programmer: Master i Applied Computer Science som tilbys både på heltid og deltid og Master i Green Energy Technology som tilbys på heltid. Det siste programmet er relativt nytt, opprettet i 2019 med opptak første gang i 2020, og for høsten 2023 valgte man å ikke ha opptak pga svak søkning. Master i Applied Computer Science er en videreføring av tilsvarende norsk-språklige program som eksisterte frem til 2015.

Fakultet for helse, velferd og organisasjon har totalt syv aktive programmer: Master i organisasjon og ledelse deltid, Master i samordning av helse- og velferdstjenester deltid, Master i barnevernsarbeid heltid, samt fire Master i klinisk sykepleie som alle er heltidsprogrammer: avansert klinisk allmennykepleie, anestesisykepleie, intensivsykepleie og operasjonssykepleie. Master i organisasjon og ledelse har eksistert siden 2003, hele tiden som et deltidsprogram. Master i barnevernsarbeid er helt nyopprettet studieprogram som startet opp høsten 2023, mens Master i samordning av helse- og velferdstjenester har eksistert siden 2017. Sistnevnte er imidlertid en videreføring av et tidligere masterprogram, Master i tverrfaglig samarbeid i helse- og sosialsektoren. Det programmet ble tilbudt både på heltid og deltid i perioden 2008 til 2016. De fire masterprogrammene i klinisk sykepleie er nye fra 2021, og er en videreutvikling av de tidligere videreutdanningsprogrammene på 90 studiepoeng som fantes innen sykepleie.

Fakultet for lærerutdanninger og språk har to integrerte femårige masterprogrammer, Grunnskolelærer 1-7 og 5-10, og fem toårige masterprogrammer som alle tar opp studenter i 2023/24. Master i spesialpedagogikk deltid har eksistert siden 2014, men er en videreføring av samme program på heltid som eksisterte i perioden 2002 til 2015. Master i barnehagepedagogikk og småbarnsvitenskap deltid har eksistert siden høsten 2014, men det var pause i opptak til studiet fra 2020 til 2022 fordi man avventer ny akkreditering fra NOKUT etter endringer i studieopplegget. Studiet er igjen akkreditert av NOKUT fra januar 2023. Dette studiet er samlingsbasert og går over 4 år. Master i fremmedspråk i skolen ble opprettet i 2009 men har siden høsten 2015 vært organisert som et nettbasert deltidsprogram i samarbeid med Linnéuniversitetet og Göteborgs universitet i Sverige. De siste to masterprogrammene, Norsk i skolen og Matematikdidaktikk, er begge programmer som samkjøres med grunnskolelærerutdanningen, og der studentene helt enkelt tar emner fra fjerde og femte år på lærerutdanningen for å fordype seg i enten norsk eller matematikk. I begge programmer er det anledning til å studere både på heltid og deltid.

Dette notatet tar utgangspunkt i historiske data for gjennomføring, og forholder seg dermed til programmene som har hatt aktive studenter i perioden fra 2010.

1.3 Data

For å analysere historisk gjennomstrømming og frafall ved Høgskolen i Østfold har vi brukt individdata utlevert fra Felles studentsystem (FS). Dataene vi bruker i dette notatet omfatter studentkullene som startet ved Høgskolen i Østfold i perioden 2010-2020. Dataene inneholder opplysninger om studentene, som kjønn, alder, studieprogram, tidspunkt for studiestart, studieprogresjon, avlagte studiepoeng, beståtte kurs, permisjoner og utveksling. Vi har også hatt tilgang til opplysninger om opptakskarakterer, men kun for et lite mindretall av studentene slik at vi ikke har kunnet bruke karakterdata i analysene. I tillegg inneholder dataene en rekke opplysninger om studieprogrammene, blant annet hvorvidt programmet organiseres som heltid eller deltid og undervisningssted. Basert på individdata har vi også kunnet regne ut kjennetegn ved programmene og de ulike kullene, for eksempel kjønns- og alderssammensetning, kullstørrelse, gjennomføringsandel på normert og utvidet tid, samt frafall.

I notatet blir *fullføring på normert tid* definert som oppnåelse av gradens krav til studiepoeng innenfor normert antall semester. *Forsinket fullføring* beskriver de som har oppnådd kravene til beståtte studiepoeng i graden, men brukt tid utover normert antall semester. *Ikke fullført* tilsvarer ikke-oppnåelse av gradens krav til studiepoeng innenfor observasjonsperioden. Vi har ikke mulighet til å ta hensyn til årsaker til forsinkelse eller ikke-fullføring, da dette ikke er tilgjengelig i dataene vi har brukt. Slike årsaker kan være sykdom, foreldrepermisjon, militærtjeneste, pause fra studier, ikke møtt til eksamen, strøket på eksamen eller lignende. Vi er klar over at studenter i for eksempel foreldrepermisjon formelt vil kunne fullføre på normert tid til tross for at de har pause i studiene, samtidig som ulike former for permisjon ofte leder til forsinkelse i studiet. Våre data gir oss imidlertid ikke opplysninger om årsak til pauser og permisjoner og vi vil derfor ikke kunne skille mellom gyldig og ugyldig pause eller fravær.

I presentasjonen av deskriptiv statistikk, samt analysene av semestervis fullføring har vi slått sammen alle kullene innenfor hvert studieprogram. Dette gjør vi av personvern hensyn og behovet for å anonymisere enkeltindivider, ettersom en stor andel av studiekullene er relativt små.

Notatet omfatter grunnskolelærerutdanningene samt alle masterprogrammer ved Høgskolen i Østfold, med unntak av masterprogrammene fremmedspråk i skolen heltid (MFRSPR) og deltid (MFRSPR-D). Disse to programmene er ekskludert fra samtlige fullføringsanalyser fordi vi ikke klarer å identifisere tilstrekkelig antall fullførte studenter i FS-dataene vi har fått utlevert.

1.4 Notatets struktur

Notatet har følgende struktur: etter innledningen, som også gir en beskrivelse av datagrunnlaget, kommer et kapittel om hva litteraturen viser om frafall og fullføring generelt, og også spesifikt for masternivå i den grad det eksisterer slik forskning. Kapittel 3 gir et bilde av studentsammensetningen på de ulike programmene, mens kapittel 4 er en gjennomgang av fullføring og frafall, målt på ulike måter. Til slutt oppsummeres funnene i kapittel 5.

2 Forskning om fullføring og frafall

Forskningen om fullføring og frafall i høyere utdanning i Norge har i stor grad vært fokusert på utdanning på laveregradsnivå. Funnene fra denne forskningen kan være relevant også for masternivået, samtidig som det er vesentlige forskjeller mellom de to studienivåene (blant annet relatert til alder og livssituasjon) som kan gjøre det vanskelig å trekke slutsatser om masternivå basert på studier fra laveregrads utdanning.

Frøseth, Hovdhaugen & Aamodt (2010) er et av få eksempler på studier av fullføring og frafall på masternivå, der de brukte statistikk på aggregert nivå for å undersøke gjennomføringen i masterprogrammer ved universiteter og høyskoler. Analysene er med andre ord gjort på overordnet nivå, der man kun skiller mellom studier ved universitet og høyskole (og studien er gjennomført før endringer i lærestedsstatus, slik at universitetene kun var UiO, UiB, UiT og NTNU). Hovedfunnet i studien er at overgang fra hovedfag til mastergrad har bedret fullføringen ved universitetene (i fagområdene humaniora, samfunnsfag og realfag) mens fullføringen på toårige masterprogrammer gikk ned ved de statlige høyskolene når man sammenligner kullene som begynte i 1999 og 2003. Det er imidlertid viktig å huske på at dette er aggregerte analyser, der det ikke er kontrollert for fagområde eller programstruktur. I tillegg var det i den undersøkte perioden en sterk vekst i antall masterprogrammer generelt ved de statlige høyskolene, noe som også kan ha påvirket gjennomføringen. Dette er både relatert til vekst i antall studenter, og at programmene ved høyskolene oftere var deltidsprogrammer, mens dette ikke var tilstrekkelig godt registrert i registerdataene som ble brukt, og dermed ikke mulig å kontrollere for.

Som tidligere pekt på fremkommer det også i Tilstandsrapportene for høyere utdanning (se f.eks. HK-dir 2022) at det er svakere gjennomføring ved mindre studiesteder, der er det få masterstudenter og sannsynligvis en stor del som tar utdanningen sin på deltid, sammenlignet med de tradisjonelle universitetene med store masterkull der mesteparten av studentene tar utdanningen sin på heltid.

Med andre ord står vi overfor to utfordringer i å bygge antakelser basert på tidligere forskning. Den ene utfordringen er at det generelt er lite tidligere forskning å bygge videre på om frafall og fullføring i masterutdanning, siden

mesteparten av den eksisterende forskningen er gjort på laveregrad. Den andre utfordringen er at masterstudentene sannsynligvis er forskjellige fra bachelorstudentene, blant annet med hensyn til alder, livssituasjon og arbeidslivstilknytning.

Men vi vil likevel oppsummere og gjøre rede for hovedfunn i eksisterende forskning på frafall og fullføring på laveregradsnivå, og diskutere i hvilken grad det er tenkelig at de faktorene som er funnet å være viktige for laveregradsstudenter også er relevante for studenter på masternivå. Fordi det er mulig å trekke noe på tidligere undersøkelser og forskning generelt på frafall i høyere utdanning. Blant annet viser både norsk og internasjonal forskning at det er vanligst at frafallet skjer i starten av studiet (se for eksempel Tinto 1993, Frøseth et al. 2010, Hovdhaugen 2011), og det er også etablert at årsaker til frafall fra høyere utdanning skyldes en kombinasjon av individuelle årsaker (helse, jobb, familie) og utdannings- og institusjonsspesifikke årsaker (kvalitet i utdanning, organisering av utdanningstilbud, tilrettelegging av sosialt miljø, tilrettelegging for studenter med funksjonsnedsettelse, reisevei, praktiske forhold ved studiested) (Braxton 2000, Hovdhaugen & Aamodt 2009). Med andre ord er det viktig å kunne differensiere blant ulike typer årsaker, da ulike årsaker til frafall kan kreve ulike former for tiltak.

2.1 Definisjoner av frafall i litteraturen

For å kunne måle frafall må vi oftest definere hva som skal regnes som frafall, eller det å slutte i utdanning. Hovdhaugen (2009) peker på at det i noen laveregradsutdanninger er viktig å skille mellom de som slutter helt i utdanning (dropout) og de som skifter studium eller lærestedet (transfer), da disse typene frafall har ulike grunner. Analyser av korte profesjonsutdanninger derimot viser at det er svært få av de studentene som skifter studium eller lærested (Helland & Hovdhaugen 2022). Vi vil anta at mønstret for masterutdanninger ligner på profesjonsutdanning, og at det dermed er viktigst å studere de som slutter helt i utdanning.

Frafall kan defineres på flere ulike måter, avhengig av tilgangen på data. Ved bruk av survey eller intervjudata er det vanlig å la respondenten definere seg selv som om de har sluttet i utdanningen eller ikke, mens det ved bruk av registerdata er den som gjør analysene som definerer hva som utgjør frafall. Her blir dermed observasjonsperiode viktig, fordi det er viktig å ta høyde for at studenter kan bli forsinket i studiet sitt, og dette gjelder særlig for studenter som tar utdanning på deltid. I tidligere analyser av registerdata har det ikke alltid vært klart hvilke studier som tilbys på heltid og deltid, og dette kan delvis være en forklaring på lav fullføring (se Frøseth et al. 2010). Hvordan frafall er definert i denne studien er nærmere beskrevet i kapittel 1.

2.2 Årsaker på individnivå

Tidligere studier av frafall i Norge har fokusert på studentenes bakgrunn, særlig hvordan frafall varierer etter kjønn, sosial bakgrunn og karakterer fra videregående opplæring. At disse variablene har vært i fokus skyldes i stor grad datamaterialet de bygger på, som oftest er ulike former for registerdata (Hovdhaugen 2019), og i slike data er ofte kjønn, sosial bakgrunn og karakterer de tilgjengelige variablene. Samtidig viser analyser av frafall på laveregradsnivå at flere av disse bakgrunnsvariabler er relevante, særlig for det å slutte helt i utdanning. Eldre studenter har generelt høyere risiko for å slutte helt i høyere utdanning enn yngre studenter har, menn slutter oftere enn kvinner, og frafall har særlig sammenheng mellom sosial bakgrunn og tidligere karakterer, ved at de med høy sosial bakgrunn og/eller gode karakterer har mindre risiko for å slutte i utdanning før graden er fullført. Imidlertid er det variasjon mellom fag i hvor stor betydning disse ulike bakgrunnsfaktorene har.

For studenter som tar laveregradsutdanning i humaniora, samfunnsfag eller realfag ved et universitet har foreldres utdanningsnivå mye å si for risiko for frafall. Det å komme fra en familie med høyere utdanning minsker i disse fagene risikoen for frafall (Hovdhaugen 2009). Vi finner ikke den samme effekten i korte profesjonsutdanninger som sykepleie, sosionom og barnehagelærerutdanning. Her er det ingen signifikant effekt av sosial bakgrunn på risiko for frafall. Derimot er det en liten signifikant effekt av sosial bakgrunn i lærerutdanning, ved at det å ha foreldre med høyere utdanning minsker risiko for frafall (Helland & Hovdhaugen 2022).

Gode karakterer fra videregående reduserer risikoen for å slutte, disse funnene er ganske konsistente på tvers av undersøkelser og typer utdanninger (se f.eks. Hovdhaugen 2009, 2015). Det å ha gode karakterer fra tidligere utdanningsnivå gir ofte mindre utfordringer med forsinkelse eller det å ikke mestre studiet, noe som i sin tur gir mindre risiko for å slutte.

2.3 Årsaker knyttet til studentenes livssituasjon

Det er generelt relativt få studier som har sett på faktorer knyttet til studentens livssituasjon, annet enn studier relatert til arbeid ved siden av studiene. En klar majoritet av studenter jobber ved siden av utdanningen, data fra Eurostudent VI viser at kun en tredel av studenter ikke har lønnet arbeid ved siden av studiene (Keute 2018). Analyser av hvordan arbeid ved siden av studiene påvirker frafall indikerer at det kun er større mengder arbeid som øker risikoen for frafall. I en av sammenligning av de som jobber kort deltid (1-19 timer per uke), lang deltid (mer enn 20 timer per uke) eller fulltid med de som ikke jobber ved siden av studiene er hovedfunnet at risiko for frafall øker først når jobbingen er mer enn 20 timer i

uken (Hovdhaugen 2015). Her er det imidlertid viktig å være klar over at analysene er basert på data som tar utgangspunkt i faste inndelinger i antall timer, slik at hovedtolkningen av funnet er at dersom studentene jobber mer enn 20 timer (halvtid) ved siden av studiene så øker risikoen for å frafall.

Det er få norske studier av hvordan det å ha omsorg for barn påvirker risiko for frafall. Men i en survey til universitetsstudenter på lavere grad i humaniora, samfunnsfag, realfag og juss i 2005 ble påstandene «fungerte dårlig å kombinere studier og familie/barn» og «pga omsorg for barn» brukt som mulige grunner til å slutte (i et større batteri med 20 ulike påstander), og der er det et klart funn at blant de eldste studentene, de over 30 år, pekte på at både omsorg for barn og balanse mellom studier og arbeid var utfordrende for dem (Hovdhaugen & Aamodt 2005:79). Generelt peker denne studien på at de eldste studentene i størst grad oppgir årsaker som er knyttet til deres livssituasjon til at de har sluttet i utdanningen, snarere enn faglige vansker eller mangel på interesse for faget.

En undersøkelse blant mastergradsstudenter ved Universitet i Bergen viser at en tredel av masterstudentene som var i gang med studiet i 2003 hadde barn, men at dette varierte etter fakultet. I samfunnsfag og realfag var det en av fem som hadde barn mens det gjaldt for fire av fem i psykologi og tre av fem i medisin. Studentene på psykologi og medisin var også i gjennomsnitt eldre enn de andre studentene, ved at over halvparten var over 40 år (Helgøy, Herfindal & Sveri 2006).

2.4 Årsaker knyttet til studentenes motivasjon

Motivasjon for utdanningen er selvsagt viktig for fullføring. I tidligere forskning er motivasjon oftest undersøkt som studiemål, dvs. om personen har som mål å ta en full grad eller ikke, eller hvilken type motivasjon studenten oppgir å ha (interessestyrt eller karrierestyrt). Det kan selvsagt også argumenteres for at karakterer kan ses på som en indikator på motivasjon, men i denne sammenhengen velger vi heller å plassere karakterer under årsaker på individnivå, da de kun indirekte kan fortolkes som motivasjon.

Analyser av surveydata viser at studiemål har mest å si for det å bytte studium og relativt lite å si for risiko for å slutte i utdanning (Hovdhaugen 2009, Hovdhaugen & Aamodt 2005). Derimot viser en studie basert på registerdata av hvordan studentene forflytter seg mellom de fire «gamle» universitetene at det å ha et begrenset studiemål, i form av å begynne på et årsstudium, ikke nødvendigvis betyr at studentene slutter etter at de har fullført årsstudiet. Analyser av dataene viser at 40 prosent av de som begynte på et årsstudium fullførte en bachelorgrad (Høgestøl, Nordhagen & Skjervheim 2017). Med andre ord viser dette at registerdata ikke kan fortelle oss særlig mye om hva en students intensjon er.

I analyser av type motivasjon, om laveregradsstudenter er faglig motivert, karrieremotivert eller oppgir å ikke ha noen klar motivasjon, viste det seg at type motivasjon ikke var så viktig, men at det var viktig at studentene hadde en form for motivasjon. Med andre ord var det kun det å ikke ha noen klar motivasjon til hvorfor man studerte som økte risikoen for frafall (Hovdhaugen 2009, Hovdhaugen & Aamodt 2005). En småskala studie av studenter på master i utdanningsvitenskap i Danmark og Norge, som ser på hva studentene oppgir som grunn for å fortsette å studere på masternivået finner at det er sammensatte grunner til dette, og i noen grad forskjeller mellom de to landene. Karriererelaterte motiver, slik som å få tilgang på mer interessante jobber, er vanlig i begge land, men det er også mange som har akademiske eller faglige grunner for å fortsette å studere. Imidlertid viser de norske dataene at mange av studentene som returnerer til høyere utdanning etter en tid i arbeidslivet tar en master for å bytte karriere, eller åpne opp nye karrieremuligheter gjennom å ta en master (Hovdhaugen & Ulriksen 2023).

2.5 Årsaker knyttet til utdanningens organisering

Generelt er det få frafallsstudier som har tatt utgangspunkt i hvordan studiet er organisert rent praktisk, for eksempel som heltids- eller deltidsstudium. Med andre ord har vi lite kunnskap om hvordan det å være deltidsstudent påvirker sjansen for å fullføre.

Hvor lang tid studentene bruker på å bli ferdige kan være relatert til organisering, og dermed vil forsinkelse i studiet også kunne være relatert til organisering. Hovdhaugen (2011) viser i en sammenligning av kull før og etter Kvalitetsreformen at frafallet er høyest i det første studieåret, og deretter synker, for så å øke igjen når man passerer normert tid. Dette kan fortolkes som at det er en risiko knyttet til å gå ut over normert tid i studiet, at sjansen for at studenten gir opp og ikke fullfører studiet øker dersom man blir mye forsinket.

En studie av masterstudenter ved Universitetet i Bergen, gjennomført tidlig på 2000-tallet, viser at kun 31% leverte på normert tid. Med andre ord brukte mange mer enn normert tid for å fullføre. Videre viser studien at det å få veileder tidlig, og særlig det at man var del av et forskningsprosjekt og dermed fikk tildelt problemstilling gjør at studentene oftere klarer å levere på normert tid (Helgøy et al 2006, Iversen, Hetland & Wium 2007). Derimot finner de ikke noen signifikant effekt av å delta regelmessig på seminar i tilknytning til oppgaven, her er det ikke forskjell mellom de som har klart å fullføre og de som ikke har gjort det. Imidlertid sier en tredel at den typen tilbud heller ikke eksisterer på deres fag (Iversen et al 2007).

Den siste tematikken er knyttet til studentenes sosiale og akademisk integrasjon, som har vært og er viktig i frafallsstudier (Tinto 1993). Særlig amerikanske

studier viser at tidlig integrasjon er viktig. Integrasjon er indirekte relatert til organisering av studiene, ved at det er mulig å lage opplegg som bidrar til god integrering. Dermed er dette også relatert til hvordan studentene opplever sitt læringsmiljø. Hovdhaugen og Aamodt (2009) viser at læringsmiljø er den viktigste faktoren for å forklare både hvorfor studenter på laveregrad slutter eller bytter studium. Samtidig viser samme studie at dersom det er et aktivt læringsmiljø, der studentene deltar aktivt og møter godt forberedt til undervisningen minsker sjansen for frafall og fullføringen øker (Hovdhaugen 2009).

Sosial og akademisk integrasjon kan derfor være viktig for studentenes trivsel, i hvert fall for studenter på laveregradsnivå. I hvilken grad det er viktig med ulike former for sosiale opplegg for studenter på masternivå er mer uklart og er egentlig et empirisk spørsmål som trenger å besvares.

2.6 Faktorer som påvirker frafall i masterstudier

Det er som sagt lite forskning på feltet fullføring og frafall i masterutdanning, og siden masterstudentene ofte skiller seg fra laveregradsstudenter er det usikkerhet knyttet til i hvilken grad funnene som gjelder for laveregradsutdanning er direkte overførbare til utdanning på masternivå. Det lille som finnes av forskning på masternivå er stort sett basert på studier ved de tradisjonelle universitetene, og disse er basert på heltidsstudenter og oftest da også yngre studenter. Samtidig viser disse studiene at livssituasjon, særlig alder og om man har barn, har betydning for sjansen for å fullføre (Helgøy et al 2006, Iversen et al 2007). Det er derfor anledning til å anta at vi også kommer til å finne forskjeller etter alder, kjønn og livssituasjon. Det sistnevnte er imidlertid ikke direkte tilgjengelig som informasjon i FS-dataene, og det er dermed basert på disse dataene kun mulig å anta at livssituasjon påvirker. Dette er derimot noe som de kvalitative intervjuene nok kan avdekke.

Studiestructur, særlig om studiet er heltid eller deltid, har sannsynligvis en del å si, og det er også mulig at også hvordan studiet er organisert spiller rolle. Dette er et svært lite forskning på foreløpig. Derfor er dette også et empirisk spørsmål som dels vil bli undersøkt i denne studien, og som vi også vil følge opp i den kvalitative delen av studien.

3 Studentsammensetning

Dette kapitlet gir en beskrivelse av den demografiske sammensetningen av studentene ved Høgskolen i Østfold. Hensikten med gjennomgangen er å peke på forskjeller og likheter mellom ulike programmer. Gjennomgående bruker vi programforkortelsen ved omtale av ulike programmer, liste med fullstendig navn på programmet finnes i Vedlegg.

3.1 Masterprogrammene (120 studiepoeng)

Masterprogrammene som tilbys ved Høgskolen i Østfold har svært ulik demografisk sammensetning av studenter. Spesielt tydelig er fordelingen av menn og kvinner, hvor de fleste masterprogram er enten manns- eller kvinnedominerte (over 60 prosent). Kun ett program (ITMACS-D) har omtrent lik fordeling av menn og kvinner (59 og 41 prosent).

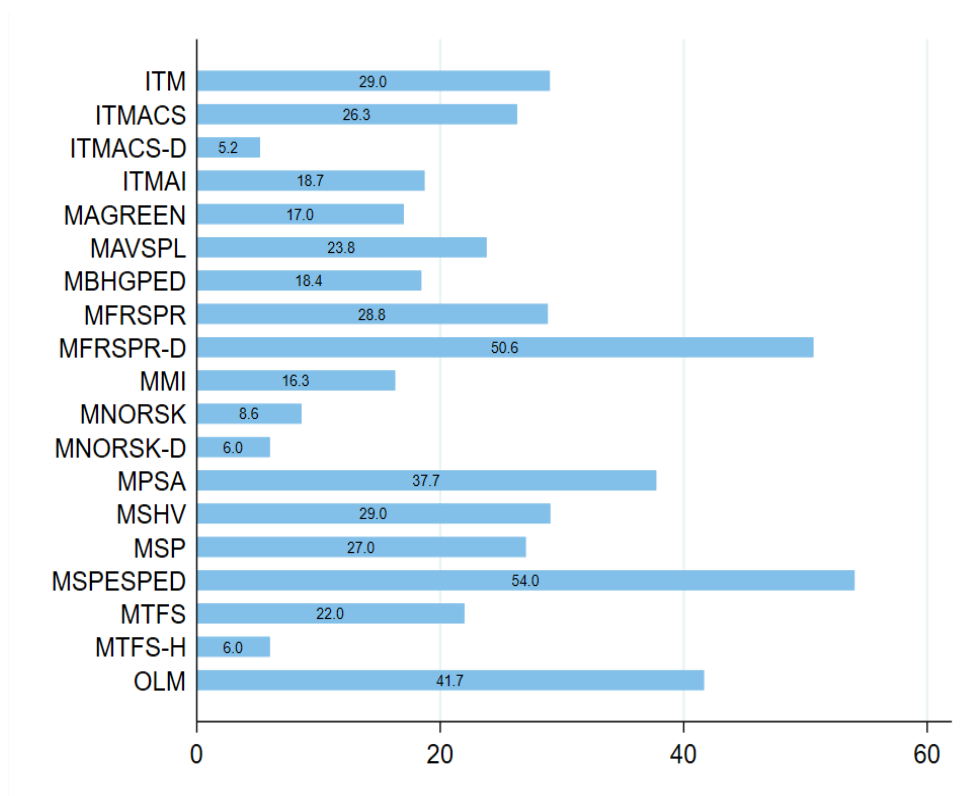
På grunn av personvern hensyn og behovet for å anonymisere enkeltindivider har vi slått sammen kullene innenfor samme studieprogram. Det betyr at i den deskriptive statistikken under presenteres karakteristikk som gjennomsnitt av alle startkullene innenfor programmene.

Figur 3-1 viser en oversikt over alle masterprogrammer (120 studiepoeng) som har blitt tilbudt ved Høgskolen i Østfold siden 2010. Programmene som startet opp høsten 2021 (MKSAKS, MKSANE, MKSINT, MKSOPE, MMADID-D og MMADID-H) er ikke inkludert i våre analyser ettersom disse studentene ikke fullfører innenfor vår observasjonsperiode som er 2010-2022.

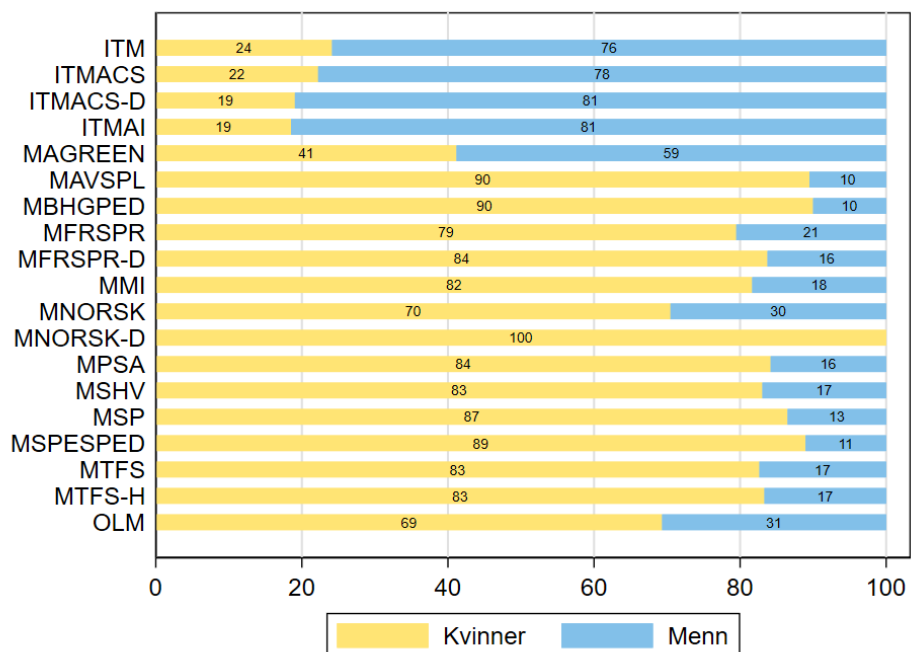
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
ITM	■												
ITMACS							■	■	■	■	■	■	■
ITMACS-D							■	■	■	■	■	■	■
ITMAI		■	■	■	■	■							
MAGREEN											■	■	■
MAVSPL								■	■				
MBHGPED					■		■	■		■			
MFRSPR	■	■	■	■	■								
MFRSPR-D						■	■	■	■	■	■	■	■
MMI		■	■	■									
MNORSK								■	■	■	■	■	■
MNORSK-D								■	■	■	■	■	■
MPSA			■		■	■		■	■	■	■	■	■
MSHV								■	■	■	■	■	■
MSP	■	■	■										
MSPEPED					■	■	■	■	■	■	■	■	■
MTFS	■	■	■	■	■	■	■						
MTFS-H		■	■										
OLM	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
MKSAKS													■
MKSANE													■
MKSINT													■
MKSOPE													■
MMADID-D													■
MMADID-H													■

Figur 3-1: Oversikt over hvilke år de ulike masterprogrammene har blitt tilbudt ved Høgskolen i Østfold.

Gjennomsnittlig kullstørrelse per program vises i Figur 3-2. En god andel av masterprogrammene har små kull (under 20 studenter), men en vesentlig andel har kullstørrelser mellom 20 og 40 studenter. De største kullene tilhører programmer som MSPEPED, MPSA og OLM. MFRSPR-D har også relativt store kull, men som nevnt er dette et studieprogram som gjennomføres i samarbeid med to andre institusjoner, Linnéuniversitetet og Göteborgs universitet.

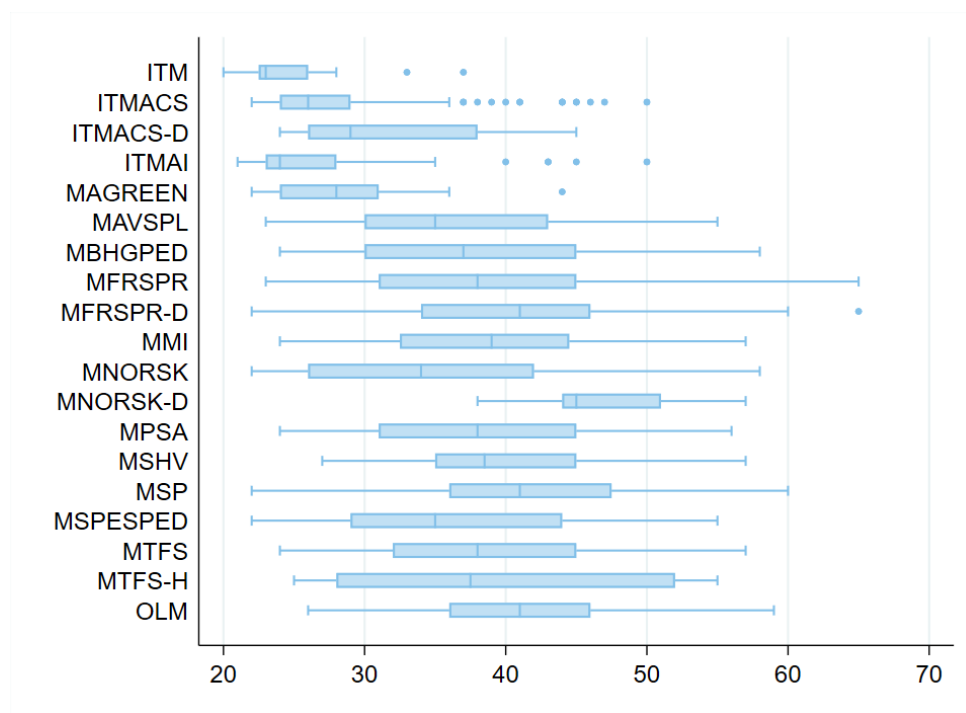
Figur 3-2. Gjennomsnittlig kullstørrelse per program.

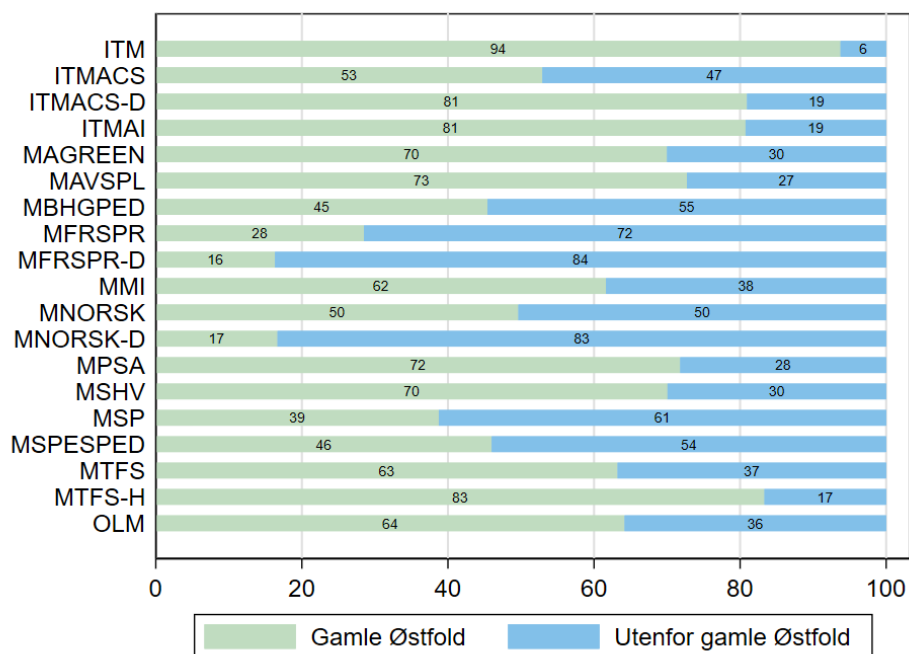
Figur 3-3. Gjennomsnittlig kjønnsfordeling for studentkull ved studiestart.

Masterprogrammenes gjennomsnittlige kjønnsfordeling er angitt i Figur 3-3. Ingen programmer har jevn fordeling av menn og kvinner. Noen få programmer (ITM ITMACS, ITMACS-D, ITMAI og MAGREEN) er mannsdominerte (59-80 prosent menn), mens resten er i høyeste grad kvinnedominerte (70-100 prosent kvinner).

Boksplottet i Figur 3-4 viser studentenes spredning i alder. Her tar vi ikke hensyn til hvilket kull studentene tilhører, slik at noen kull innenfor samme program kan ha mer eller mindre spredning i alder. Vi ser at de mannsdominerte programmene (ITM ITMACS, ITMACS-D, ITMAI og MAGREEN) har yngre studenter enn de øvrige med medianverdier under 30 år. De mannsdominerte programmene har også mindre spredning i alder enn de øvrige programmene. Alle kvinnedominerte programmer har medianverdier over 30 år, og noen også over 40 år (MFRSPR-D, MNORSK-D, MSP og OLM). De fleste har betydelig spredning i alder, med unntak av MNORSK-D som ser ut til å domineres av kvinner mellom 40 og 55 år.

Figur 3-4. Boksplott som viser studentenes spredning i alder ved studiestart uavhengig av hvilket år de startet. Boksene inneholder 0,25- til 0,75-kvantilene, mens den vertikale streken inni boksen representerer medianverdien. Utstikkerne favner verdier under 0,25-kvantilen og over 0,75-kvantilen, mens prikkene representerer ekstremverdier.

Figur 3-5. Gjennomsnittlig andel av studentkull med bosted på postnummer innenfor og utenfor gamle Østfold fylke.

Vi har også sett på studentenes bosted i forhold til studiestedet. Figur 3-5 viser andel av studenter per program som bor på postnummer som tidligere var del av gamle Østfold fylke, og andelen som bor utenfor gamle Østfold fylke. Generelt rekrutterer mange av masterprogrammene mest lokalt. Kun syv program har under halvparten lokale studenter: MBHGPED, MFRSPR, MFRSPR-D, MNORSK, MNORSK-D, MSPEPED og MSP. Felles for alle disse studiene er at de er samlingsbasert. Master i fremmedspråk (MFRSPR/MFRSPR-D) er i tillegg nettbasert.

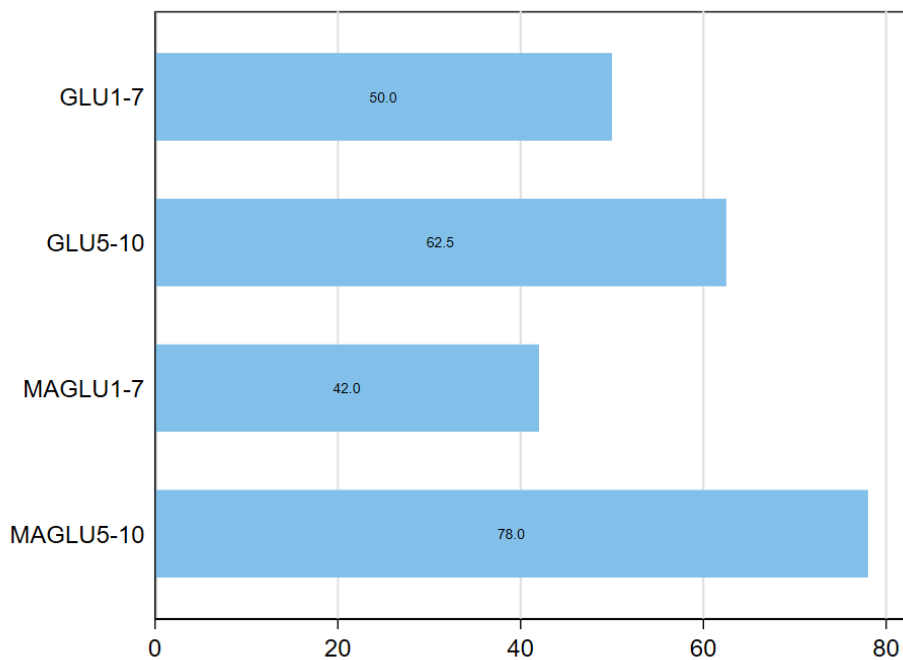
3.2 Grunnskolelærerutdanningene (GLU og MAGLU)

Grunnskolelærerutdanningene GLU1-7 og GLU5-10 (240 studiepoeng, 8 semester normert tid) ble tilbudt ved Høgskolen i Østfold frem til høsten 2016. Fra høsten 2017 tilbys 5-årig master i grunnskolelærerutdanning (MAGLU1-7 og 5-10, 300 studiepoeng, 10 semester normert), se Figur 3-6. Under presenterer vi student-sammensetningen på de ulike grunnskolelærerutdanningene.

GLU1-7	█													
GLU5-10	█													
MAGLU1-7								█						
MAGLU5-10								█						
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	

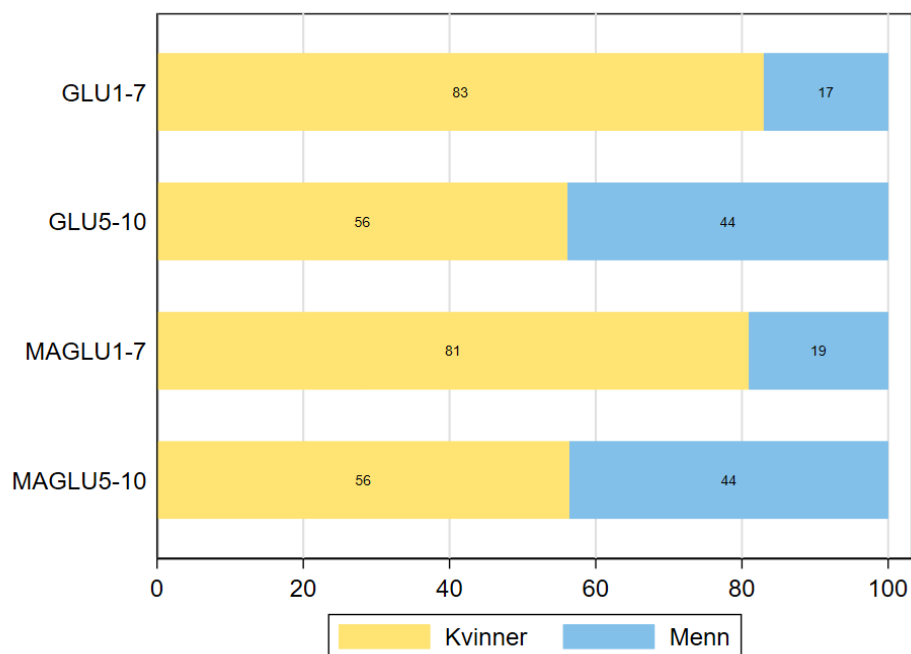
Figur 3-6. Oversikt over hvilke år grunnskolelærerutdanningene har blitt tilbudt ved Høgskolen i Østfold.

Figur 3-7 viser gjennomsnittlig kullstørrelse på utdanningene. GLU1-7 hadde i gjennomsnitt femti studenter per kull, mens GLU5-10 hadde kull på mellom 50 og 80 studenter (62,5 i gjennomsnitt). For MAGLU har vi bare data på studenter som begynte høsten 2017, her var kullene på drøye 40 studenter for MAGLU1-7 og nærmere 80 studenter for MAGLU5-10.

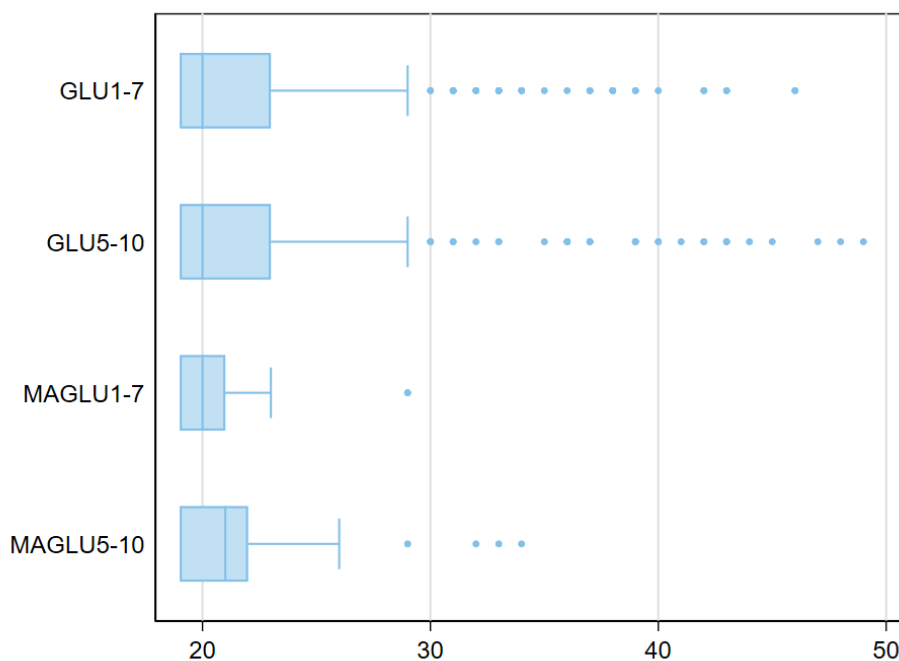
Figur 3-7. Gjennomsnittlig størrelse på kull ved studiestart. MAGLU-programmene er inkludert med kun ett kull – dette er studenter som startet høsten 2017.

Grunnskolelærerutdanningenes kjønnsfordeling vises i Figur 3-8. Alle programmer har en større andel kvinner enn menn. Lærerutdanningene for 1.-7. trinn har vesentlig høyere kvinneandel (83 og 81 prosent) enn utdanningene til 5.-10. trinn (begge 56 prosent).

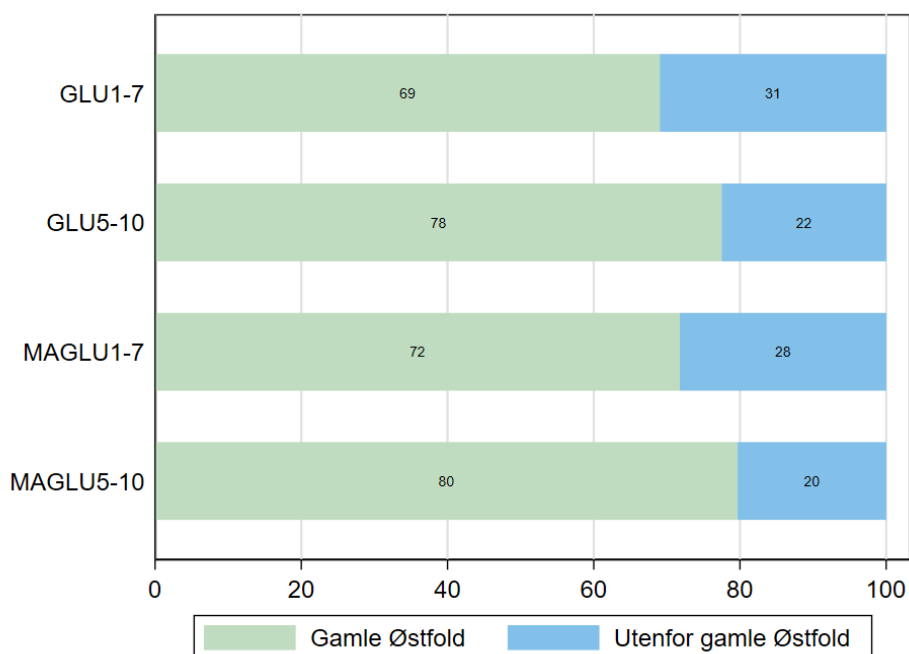

Figur 3-8. Gjennomsnittlig kjønnsfordeling på tvers av studentkull ved studiestart.

Boksplottet i Figur 3-9 viser studentenes spredning i alder. Alle fire programmene har relativt lav aldersspredning og unge studenter. Medianverdien er 20 år for alle programmer, med unntak av MAGLU5-10, hvor medianverdien er omtrent 22 år. Det er små aldersforskjeller mellom kjønnene, men kvinner er litt yngre enn menn når de starter på studiet.

Figur 3-9. Boksplott som viser studentenes spredning i alder ved studiestart uavhengig av hvilket år de startet. Boksene inneholder 0,25- til 0,75-kvantilene, mens den vertikale streken inni boksen representerer medianverdien. Utstikkerne favner verdier under 0,25-kvantilen og over 0,75-kvantilen, mens prikkene representerer ekstremverdier.

Figur 3-10. Gjennomsnittlig andel av studentkull med bosted på postnummer innenfor og utenfor gamle Østfold fylke.

I Figur 3-10 presenteres andelen studenter med lokalt bosted per studieprogram. Majoriteten av studentene som går på grunnskolelærerutdanningen bor i nærheten av studiestedet (omtrent 70 til 80 prosent) og det er små forskjeller mellom de forskjellige studieprogrammene.

4 Analyser av fullføring

I dette kapittelet presenterer vi bivariate, multivariate og semestervise analyser av fullføring for masterprogrammene (120 studiepoeng) og grunnskolelærerutdanningene (GLU og MAGLU). Vi definerer fullføring som oppnådd 120 studiepoeng (masterprogrammene), 240 studiepoeng (GLU) og 300 studiepoeng (MAGLU) i løpet av observasjonsperioden (2010-2022). Kun studiepoeng som er avlagt innenfor studentenes hovedstudieprogram er inkludert. Når vi beregner fullføring inkluderer vi bare kull som rekker å fullføre på normert tid innen våren 2022. Dette innebærer at kull som starter etter høsten 2018 (masterprogram deltid), høsten 2020 (masterprogram heltid) og høsten 2017 (MAGLU) er ekskludert fra fullføringsanalysene.

Vi definerer *fullføring på normert tid* som oppnåelse av gradens krav til studiepoeng innenfor normert antall semester. *Forsinket fullføring* tilsvarer oppnåelse av gradens krav til studiepoeng utover normert antall semester. *Ikke fullført* tilsvarer ikke-oppnåelse av gradens krav til studiepoeng innenfor observasjonsperioden. Vi tar ikke hensyn til årsaker til forsinkelse eller ikke-fullføring. Slike årsaker kan være sykdom, foreldrepermisjon, militærtjeneste, pause fra studier, ikke møtt til eksamen, strøket på eksamen eller lignende. Vi er klar over at studenter i for eksempel foreldrepermisjon vil kunne fullføre på normert tid til tross for at de har pause i studiene. Våre data gir oss imidlertid ikke opplysninger om årsak til pauser og permisjoner og vi vil derfor ikke kunne skille mellom gyldig og ugyldig pause eller fravær.

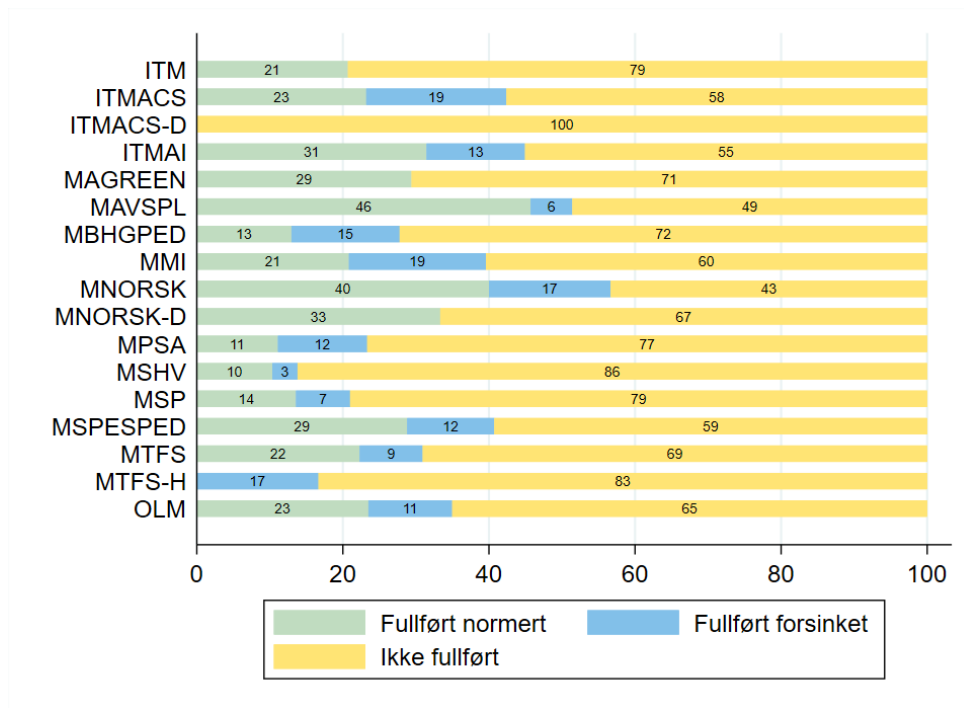
Masterprogrammene fremmedspråk i skolen heltid (MFRSPR) og deltid (MFRSPR-D) er ekskludert fra samtlige fullføringsanalyser fordi vi ikke klarer å identifisere tilstrekkelig antall fullførte studenter i FS-dataene vi har fått utlevert.

4.1 Bivariate fullføringsanalyser

De bivariate fullføringsanalysene viser gjennomsnittlig fullføring på normert tid, forsinket fullføring og ikke-fullføring innenfor observasjonsperioden, fordelt på studieprogram, studentkull, kjønn, alder ved studiestart og hvorvidt programmet er organisert som heltid eller deltid.

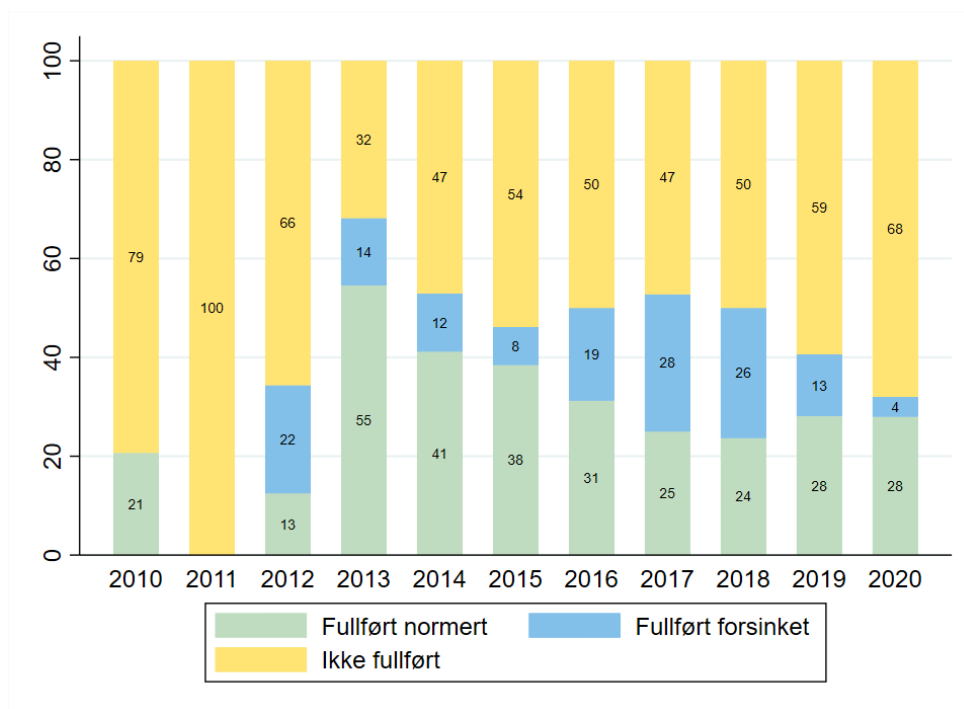
4.1.1 Masterprogrammene (120 studiepoeng)

Figur 4-1 gir en programvis oversikt over fullføring til normert tid, forsinket og ikke fullført. Høyest andel fullføring har MNORSK, MAVSPL og ITMAI. Lavest fullføring har ITMACS-D, MSHV og MTFS-H. MFRSPR og MFRSPR-D har ifølge Høgskolen i Østfolds egne tall en fullføringsrate på omtrent 26 prosent, men vi finner ikke dette i våre data. Vi ekskluderer derfor MFRSPR både heltid og deltid fra de påfølgende analysene.

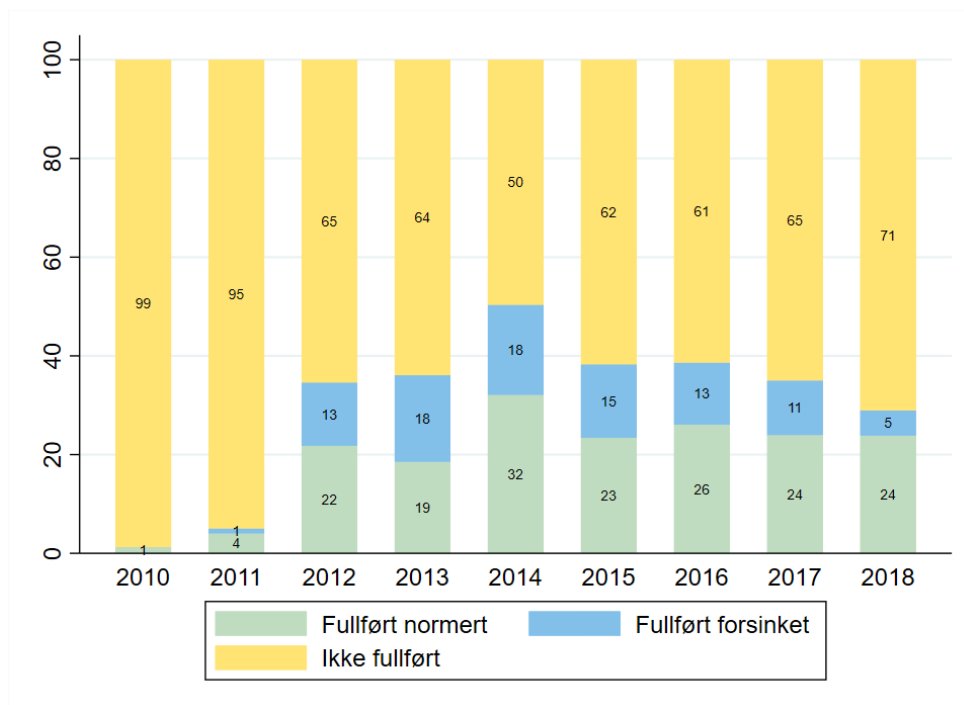

Figur 4-1. Programvis gjennomsnittlig fullføring på tvers av studentkull på normert tid, forsinket fullføring og ikke-fullføring innenfor observasjonsperioden.

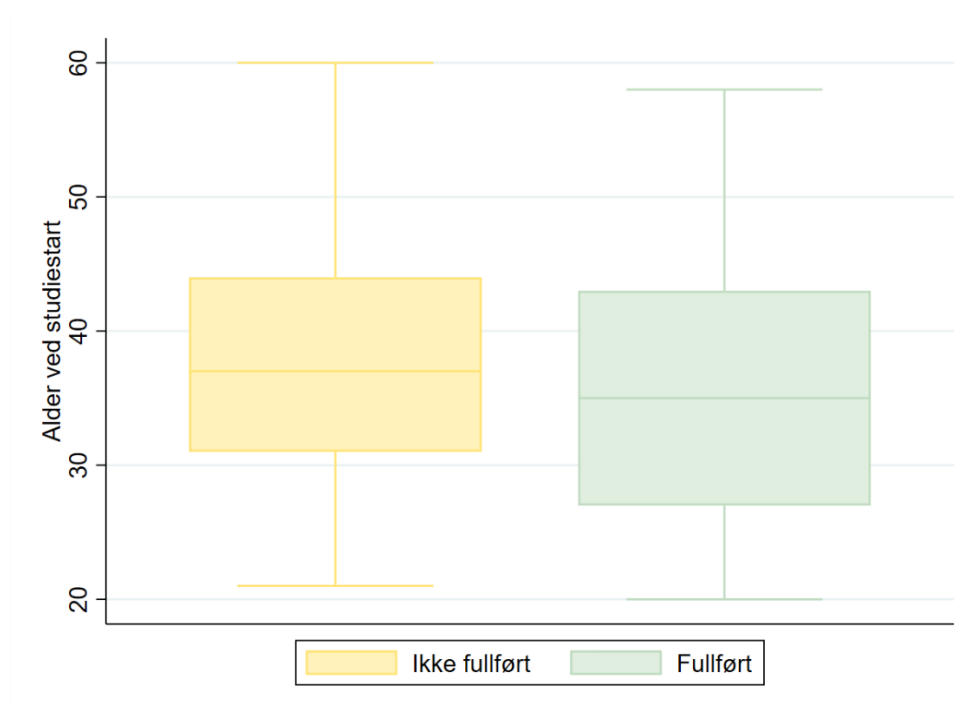
Figurene 4-2 og 4-3 viser fullføring over tid for henholdsvis heltids- og deltidsprogrammer. Begge figurene viser et hopp i fullføring etter 2011, uten betydelige forskjeller i fullføring mellom heltids- og deltidsprogrammer.

Figur 4-2. Gjennomsnittlig fullføring på tvers av heltidsmasterprogrammene over tid, ekskludert MFRSPR. Årstallene representerer studiestart.

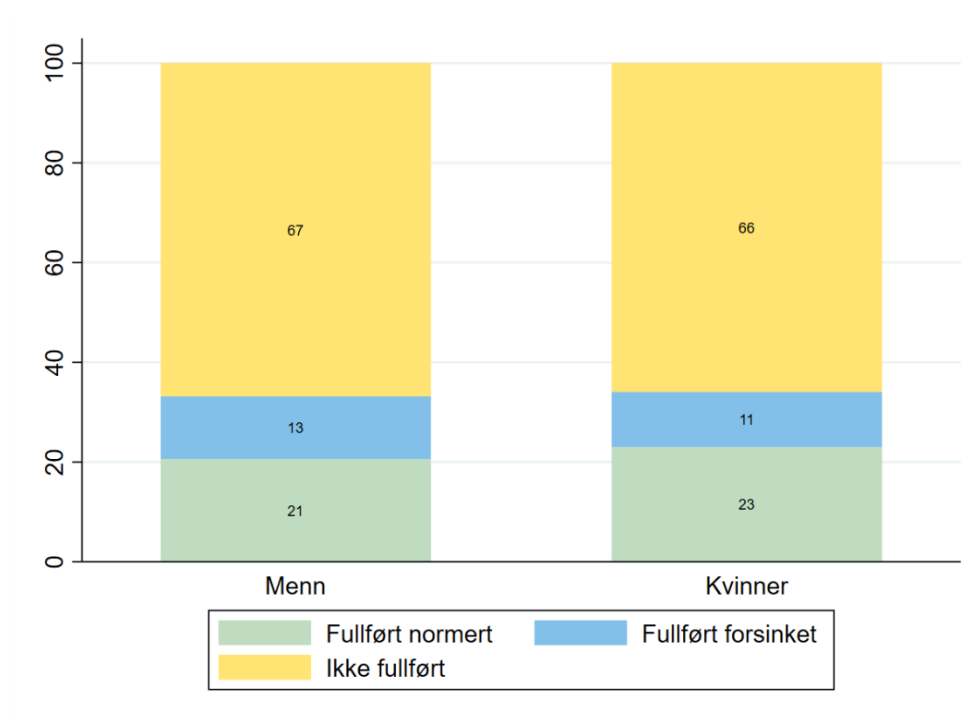

Figur 4-3. Gjennomsnittlig fullføring på tvers av deltidsmasterprogrammene over tid, ekskludert MFRSPR. Årstallene representerer studiestart.

Figur 4-4. Spredning i alder blant studenter som ikke fullfører og studenter som fullfører innenfor observasjonsperioden, studenter ved MFRSPR er ekskludert.

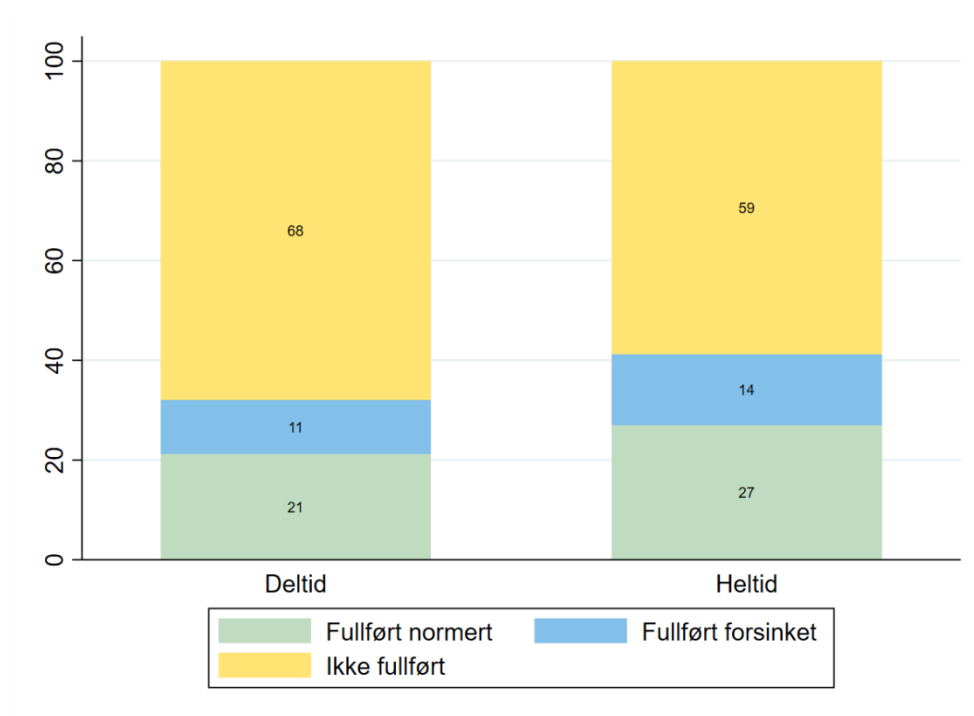
I Figur 4-4 har vi delt studentene inn i to grupper, de som fullfører og de som ikke fullfører. Figuren viser spredningen i alder for de to gruppene. Studenter som fullfører, er noe yngre enn de som ikke fullfører.

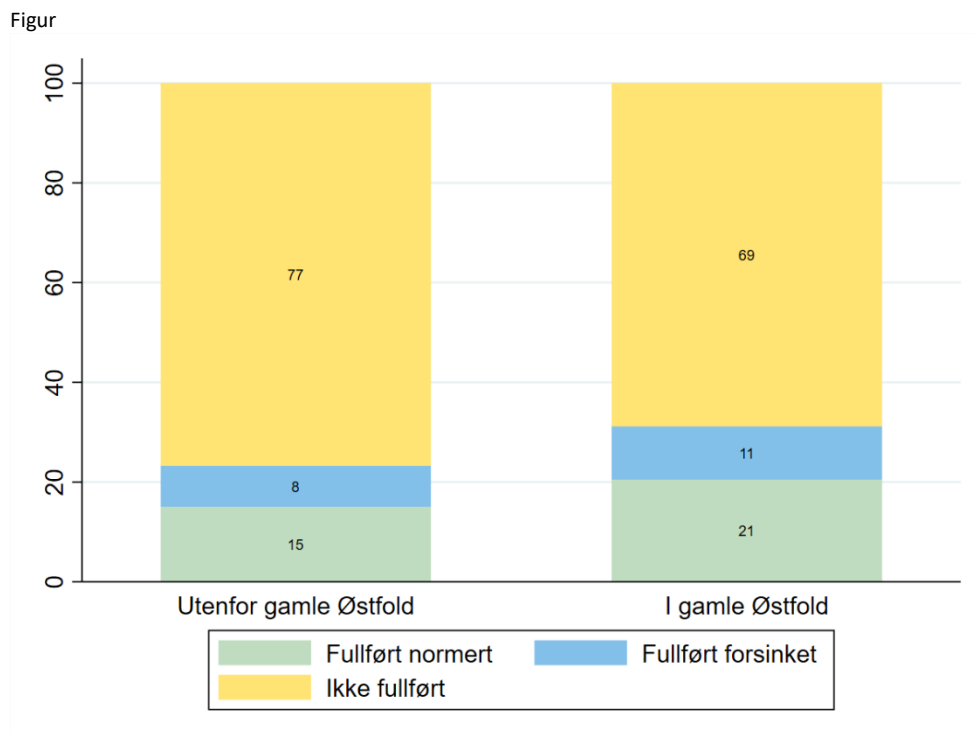
Figur 4-5. Fullføring fordelt på kjønn uavhengig av studiestart og studieprogram, studenter ved MFRSPR er ekskludert.

Fullføringen blant menn og kvinner uavhengig av kull og program vises i Figur 4-5. Det er svært små kjønnsforskjeller i fullføring. Totalt sett er det like stor andel av både menn og kvinner som fullfører (34 prosent).

Sammenligner vi fullføringen blant studenter ved heltids- og deltidsprogrammer (Figur 4-6), finner vi at studenter ved heltidsprogrammer i noe større grad enn deltidsstudenter fullfører graden.

Figur 4-6. Fullføring fordelt på heltids- og deltidsprogrammer, ekskludert studenter ved MFRSPR.

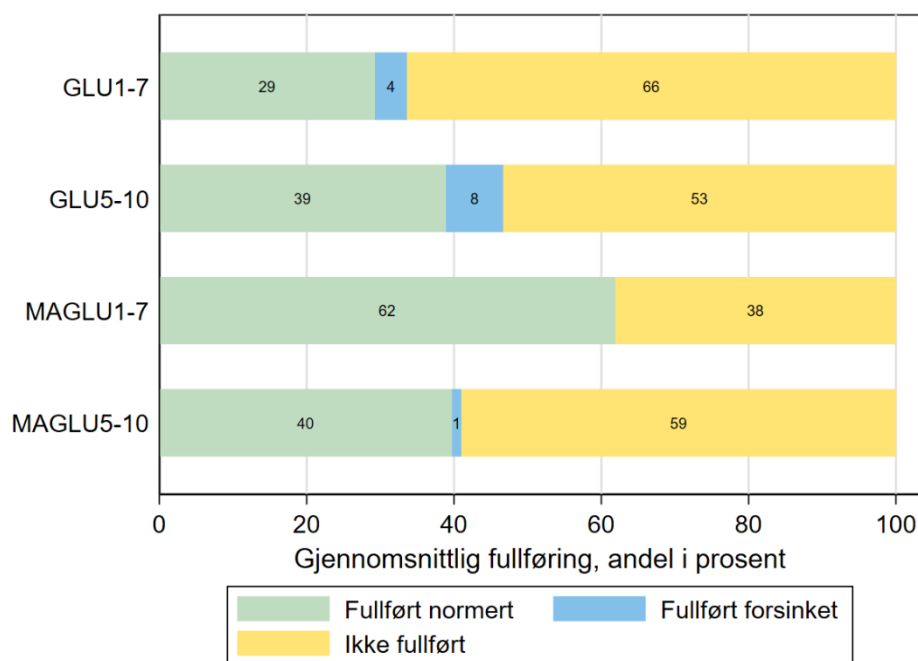
Figur 4-7. Fullføring fordelt på studenter som bor innenfor og utenfor gamle Østfold fylke, ekskludert studenter ved MFRSPR.

Figur 4-7 viser fullføringen blant studenter som bor utenfor og innenfor gamle Østfold fylke. Studenter med kortere avstand til studiestedet har større sannsynlighet for å fullføre på både normert tid og utvidet tid (henholdsvis 21 og 11 prosent), sammenlignet med studenter som bor utenfor gamle Østfold fylke (15 og 8 prosent).

De bivariate fullføringsanalysene for masterprogrammene viser ingen store forskjeller i fullføring på tvers av individuelle kjennetegn ved studentene. Yngre studenter fullfører litt oftere enn eldre studenter. Det er ingen kjønnsforskjeller i fullføring. Studenter på heltidsprogrammer fullfører litt oftere enn studenter på deltidsprogrammer og studenter som bor i nærheten av studiestedet fullfører litt oftere enn studenter som bor utenfor gamle Østfold fylke. De største forskjellene i fullføring og frafall finner vi imidlertid på tvers av utdanningsprogrammer. Det er også forskjeller i hvilke utdanningsprogrammer som tilbys over tid som trolig forklarer hvorfor fullføringen varierer noe over observasjonsperioden.

4.1.2 Grunnskolelærerutdanningene (GLU og MAGLU)

Fullføringen i lærerutdanningene er betydelig høyere enn blant masterprogrammene. De fleste som fullfører, fullfører på normert tid. MAGLU1-7 har best fullføring med 62 prosent (Figur 4-8).

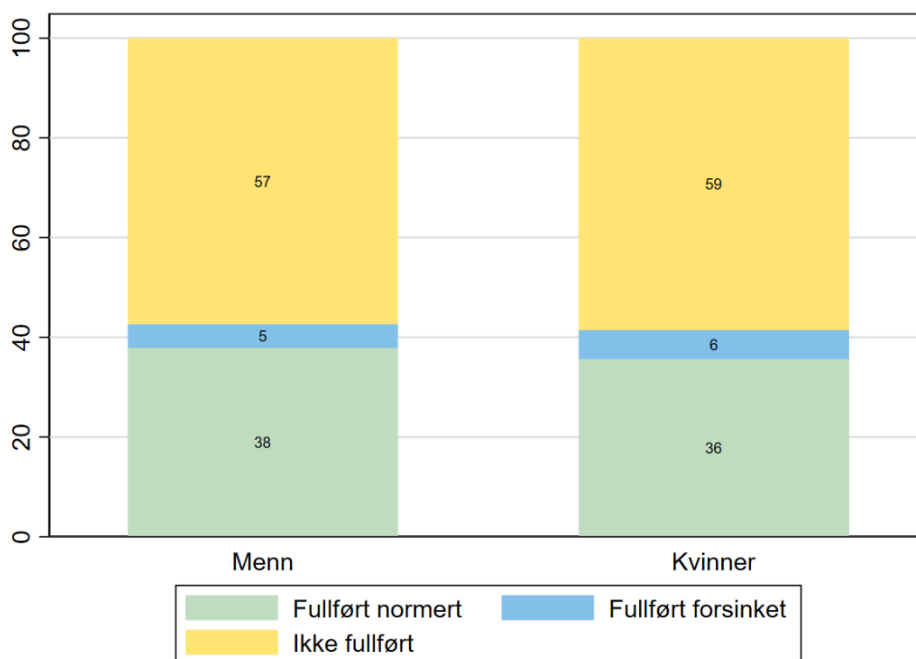
Figur 4-8. Programvis gjennomsnittlig fullføring på tvers av studentkull på normert tid, forsinket fullføring og ikke-fullføring innenfor observasjonsperioden.

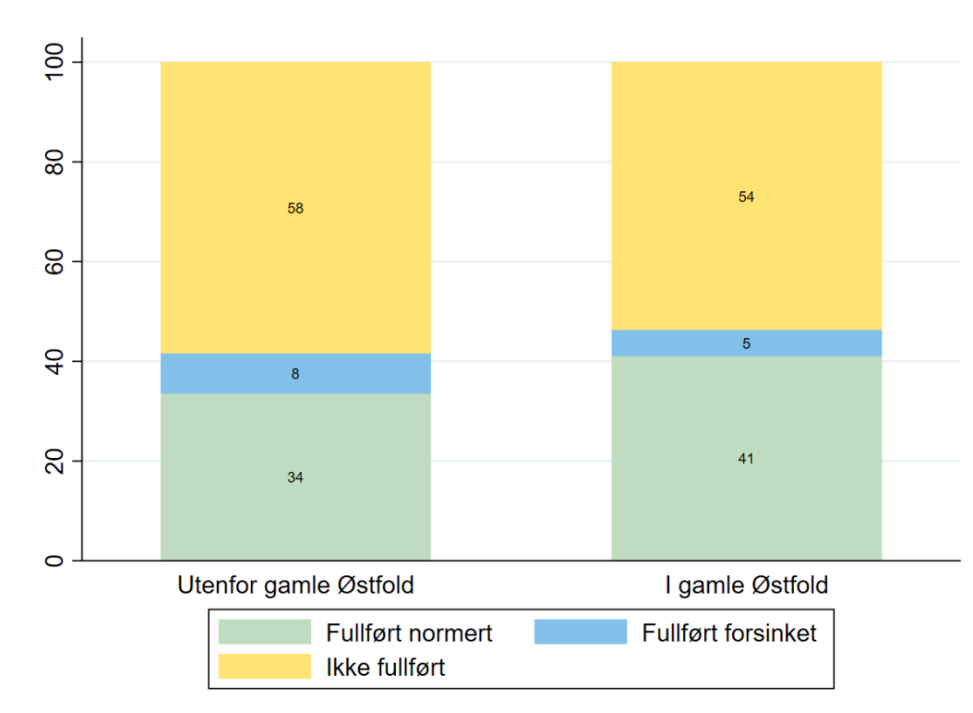
Figur 4-9. Spredning i alder blant studenter som ikke fullfører versus fullfører innenfor observasjonsperioden.

Figur 4-9 viser spredningen i alder blant studenter som fullfører og studenter som ikke fullfører graden. Det er litt større spredning i alder oppover blant studenter som ikke fullfører, men forskjellen er marginal.

Forskjellene i fullføring mellom menn og kvinner er marginale (Figur 4-10). Blant menn fullfører 38 prosent til normert tid, og 5 prosent bruker noe lenger tid. Blant kvinnene fullfører 36 prosent til normert tid og 6 prosent fullfører utover normert tid.

Figur 4-10. Fullføring fordelt på kjønn uavhengig av studiestart og studieprogram.

Figur 4-11. Fullføring fordelt på studenter som bor innenfor og utenfor gamle Østfold fylke.

I Figur 4-11 sammenligner vi fullføringen mellom studenter som bor innenfor og utenfor gamle Østfold fylke. Studenter som bor innenfor gamle Østfold fylke, har

kortere vei til studiestedet og også større sannsynlighet for å fullføre. Blant studenter bosatt i gamle Østfold fullfører 41 prosent på normert tid og 5 prosent går over normert tid. Blant studenter med større avstand til studiestedet fullfører 34 prosent på normert tid og 8 prosent på utvidet tid.

4.2 Multivariate fullføringsanalyser (regresjon)

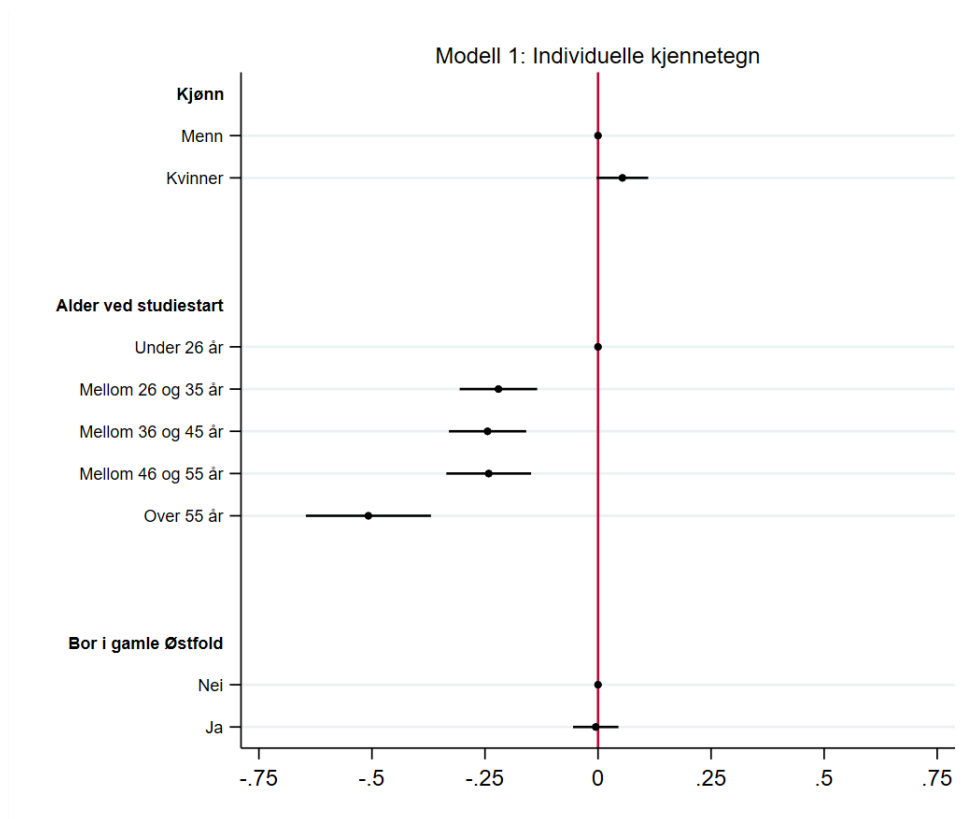
I dette delkapittelet presenterer vi regresjonsanalyser av fullføring for masterprogrammene. Formålet med regresjonsanalysene er å teste hvordan faktorer på individ- og programnivå henger sammen med fullføring, når vi kontrollerer for flere variabler samtidig.

Regresjonsanalysene er såkalte sannsynlighetsregresjoner hvor vi estimerer lineære regresjoner (OLS) med dikotom utfallsvariabel (fullført/ikke fullført). Sannsynlighetsregresjoner gir omtrent samme resultat som logistisk regresjon med marginaleffekter dersom sannsynligheten for utfallet er mellom 10 og 90 prosent (Mood 2010). Ettersom sannsynligheten for å fullføre graden for de aller fleste studieprogrammene er over 10 prosent, men lavere enn 90 prosent, er sannsynlighetsregresjon et godt alternativ.

Vi finner ikke grunnlag for å gjennomføre regresjonsanalyser for grunnskolelærerutdanningene, ettersom studentsammensetningen er relativt lik i alle programmene og de bivariate fullføringsanalysene viste små forskjeller i fullføring på tvers av kjønn og alder.

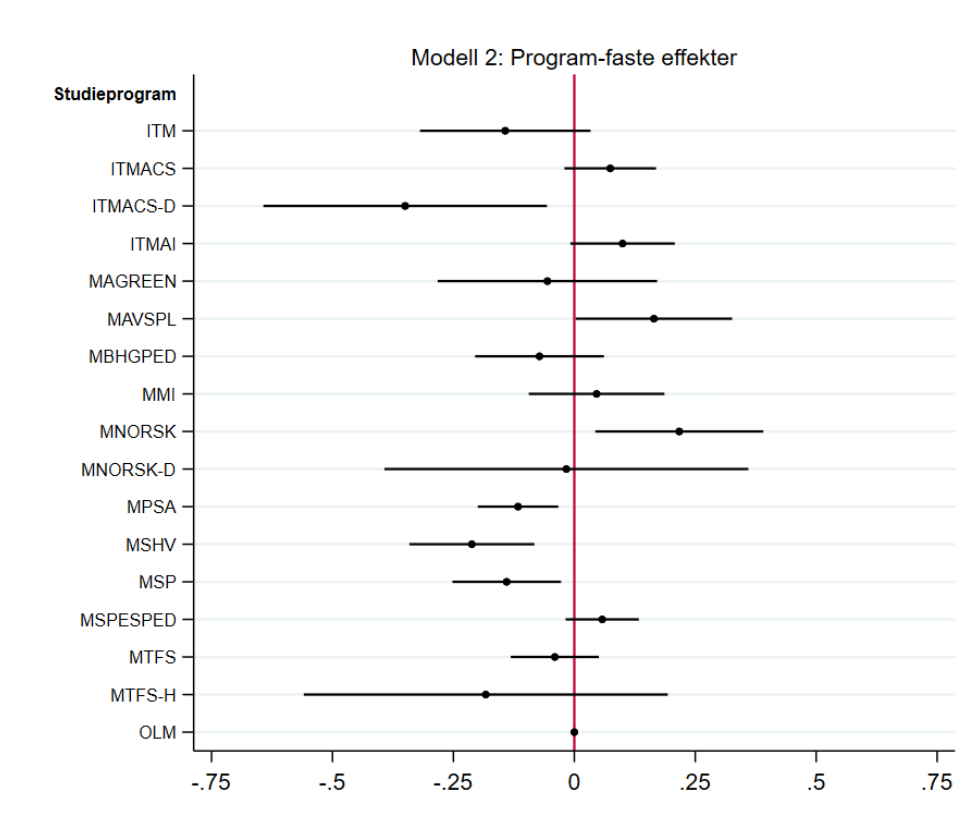
4.2.1 Masterprogrammene (120 studiepoeng)

Vi presenterer her fire regresjonsmodeller hvor vi bruker både individuelle og programnivå-variabler for å forklare sannsynligheten for å fullføre en mastergrad. Her tar vi ikke hensyn til om man fullfører på normert tid. Modell 1 inkluderer kun individuelle kjennetegn, modell 2 inkluderer kun program-faste effekter, modell 3 inkluderer både individuelle og kjennetegn ved programmene, mens modell 4 inkluderer individuelle kjennetegn og faste effekter for studiestart og program. Variabelestimater sammenlignes med referansekategorien som ligger på den røde linjen. Prikker representerer punktestimater, mens strekene viser konfidensintervallet. Estimater på høyre side av den røde streken demonstrerer en positiv sammenheng med sannsynlighet for fullføring, mens estimater til venstre for den røde streken representerer en negativ sammenheng med sannsynlighet for fullføring. Konfidensintervaller som krysser 0-linjen antyder at det ikke er statistisk signifikant sammenheng mellom forklaringsvariabelen og sannsynlighet for fullføring.

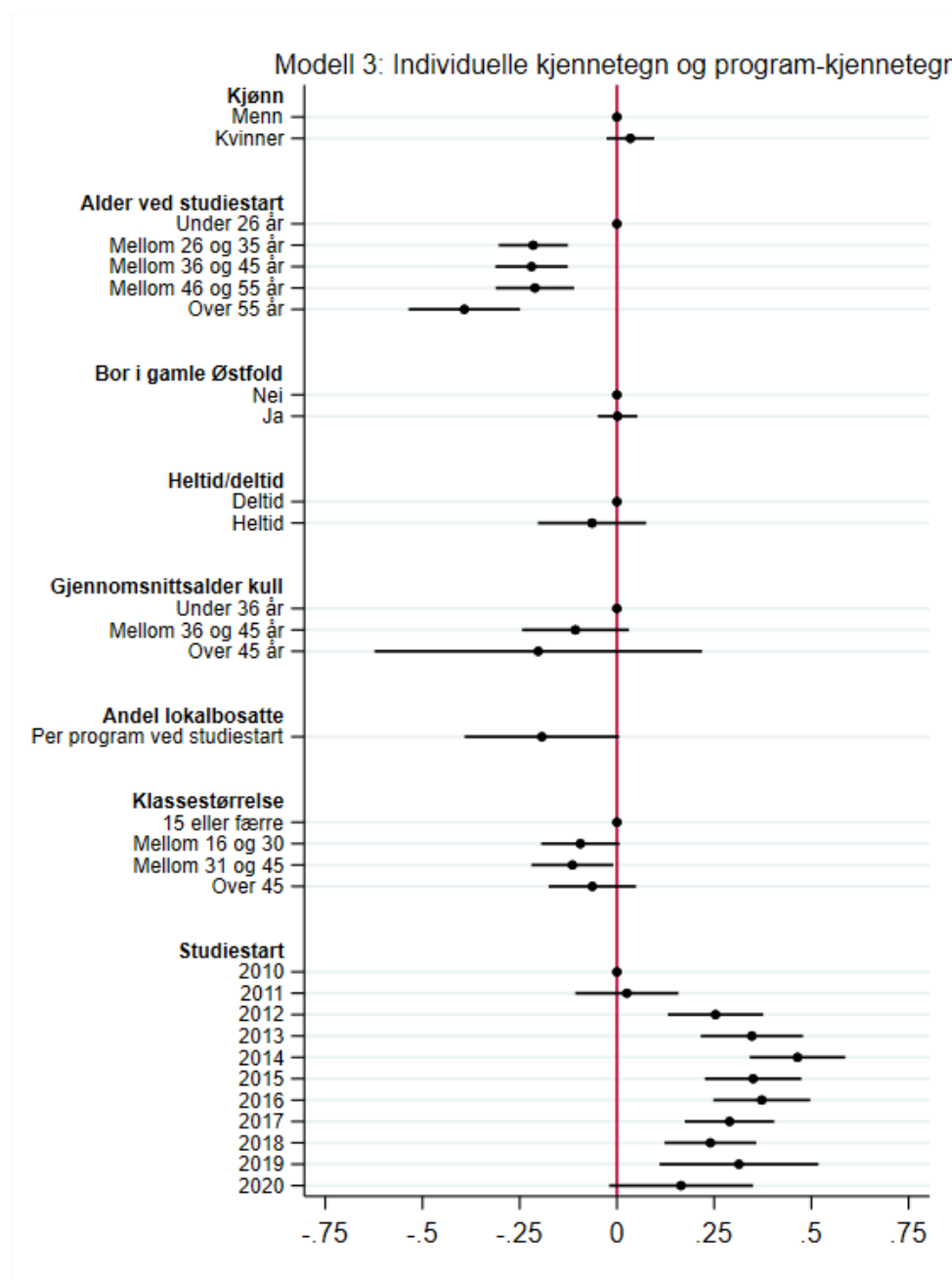
Figur 4-12. Sannsynlighetsregresjon med fullføring som utfallsvariabel og forklaringsvariabler på individnivå, ekskludert studenter ved MFRSPR.

Modell 1 (Figur 4-12) viser at kvinner i noe større grad enn menn fullfører graden når vi kontrollerer for alder og bosted. Kjønnsforskjellen er så vidt statistisk signifikant. Studenter som er under 26 år ved studiestart fullfører i signifikant større grad enn studenter som er 26 år eller eldre. Det er ingen forskjell i aldersgruppene 26 til 55 år, mens studenter som er over 55 år ved studiestart har statistisk signifikant lavere sannsynlighet for å fullføre graden, sammenlignet med studenter i lavere aldersgrupper. Det er ingen forskjell i fullføring mellom studenter som bor innenfor eller utenfor gamle Østfold fylke.

Figur 4-13. Sannsynlighetsregresjon med fullføring som utfallsvariabel og program-faste effekter, ekskludert MFRSPR.

I Modell 2 (Figur 4-13) inkluderer vi kun faste effekter for hvert masterprogram. Vi bruker OLM som referansekategori ettersom dette er det programmet som har blitt tilbudt i hele observasjonsperioden. Modellen viser at ITMACS-D, MPSA, MSHV og MSP har lavere fullføring enn OLM. MNORSK har høyere fullføring enn OLM, mens øvrige programmer ikke skiller seg signifikant fra OLM.

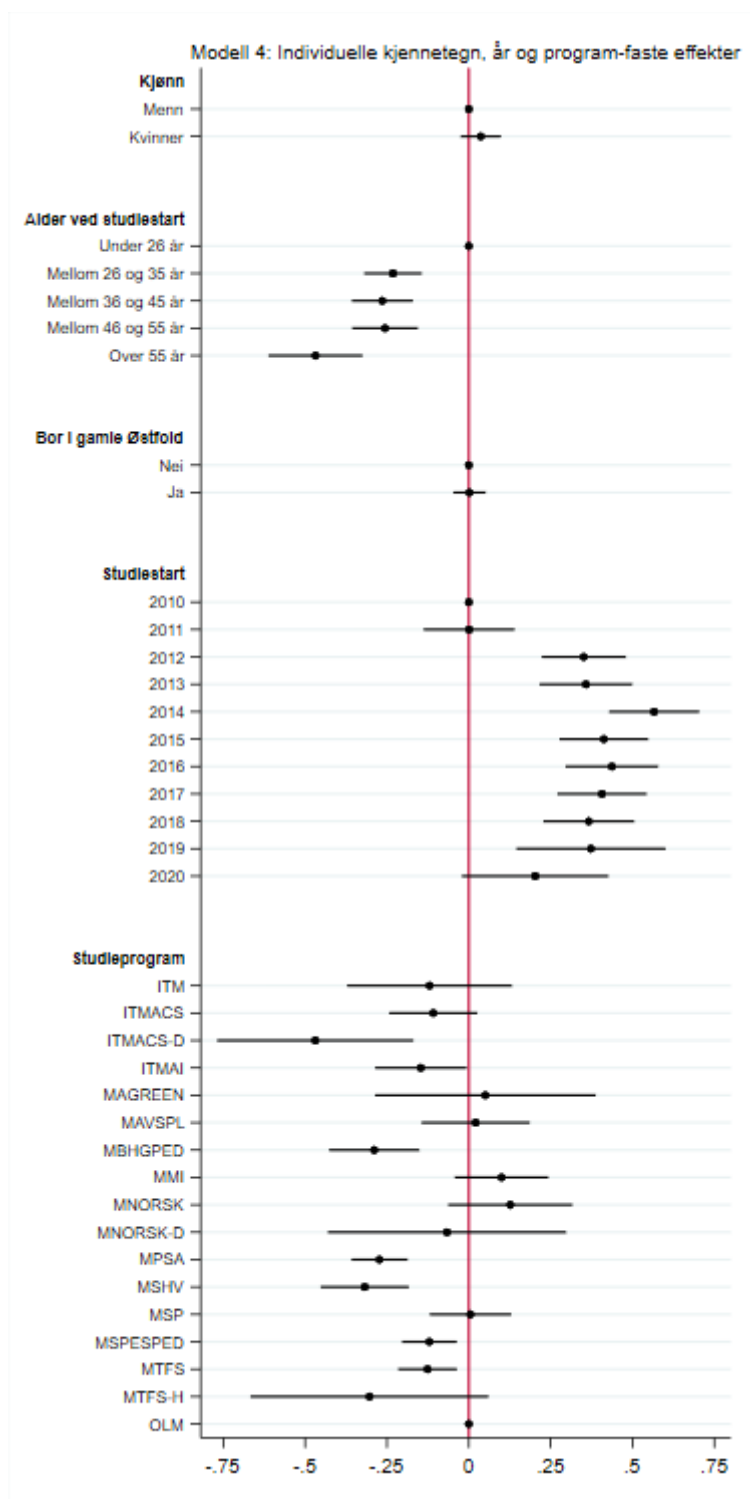

Figur 4-14. Sannsynlighetsregresjon med fullføring som utfallsvariabel og forklaringsvariabler på individnivå og på programnivå, ekskludert studenter ved MFRSPR.

I Modell 3 (Figur 4-14) inkluderer vi variabler på både individnivå og programnivå, og kontrollerer i tillegg for hvilket år studentene startet på studiene. Betydningen av å være kvinne for sannsynligheten for å fullføre graden har nå forsvunnet. Dette betyr at kjennetegn ved programmene har større betydning for sannsynligheten til å fullføre enn hvorvidt studentene er menn eller kvinner. Både alder og lokalt bosted viser samme resultat som i Modell 1. Alder forblir en viktig individuell forklaringsårsak for fullføring. Det er ingen forskjell mellom heltid og

deltidsprogrammer. Gjennomsnittsalder på kullet har ingen betydning for fullføring. Klassestørrelse har liten betydning, men det er noe større sannsynlighet for å fullføre i kull på 15 studenter eller færre, sammenlignet med kull på mellom 31-45. Det er imidlertid ingen forskjell mellom kull på under 16 studenter og kull på over 45. Når det gjelder år for studiestart er det signifikant forskjell mellom 2010 og 2012, men ingen statistisk signifikant nedgang eller økning i fullføring etter 2012.

I Modell 4 (Figur 4-15) inkluderer vi individuelle variabler, år for studiestart og program-faste effekter. Resultater på individnivå og år for studiestart holder seg likt som i Modell 3. Dette innebærer at alder og hvilket studieprogram man går på er det som er mest avgjørende for om man fullfører graden eller ikke. Yngre studenter har større sannsynlighet for å fullføre, uavhengig av hvilket program de går på.

Figur 4-15. Sannsynlighetsregresjon med fullføring som utfallsvariabel og forklaringsvariabler på individnivå, år for studiestart og program-faste effekter. Studenter ved MFRSPR heltid og deltid er ekskludert.

4.3 Semestervis fullføring og frafall per program

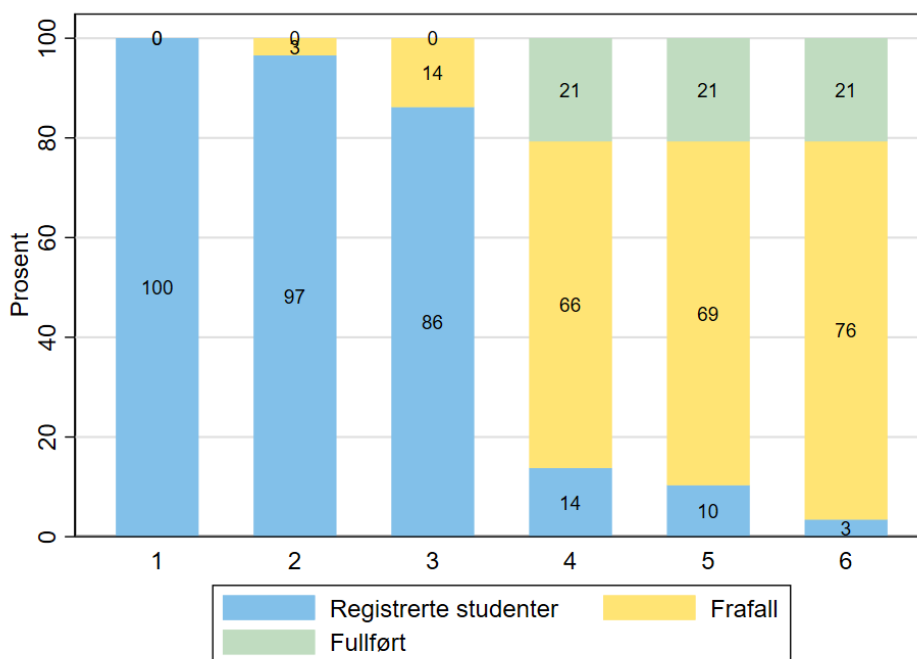
I dette delkapittelet presenterer vi figurer som viser andel registrerte, frafalte og fullførte studenter per semester, innenfor de ulike studieprogrammene. Vi summerer opp totalt antall studenter som har startet på hvert studieprogram, uavhengig av hvilket år de startet. Andel fullførte og frafalte regnes som prosentandel av det totale antallet som ble registrert i første semester.

På samme måte som analysene vi presenterte over definerer vi *fullføring* som oppnåelse av gradens krav til studiepoeng innenfor observasjonsperioden. *Registrerte studenter* er studenter som observeres i dataene per semester, uavhengig om de avlegger studiepoeng. *Frafalte studenter* er studenter som forsvinner ut av datasettet uten å ha fullført graden. Noen studenter er registrert på flere programmer samtidig, våre analyser inneholder imidlertid kun observasjoner og studiepoeng avlagt innenfor hovedprogrammet. Vi presenterer først alle heltidsprogrammer, og deretter deltidsprogrammene. Deretter presenterer vi grunnskolelærerutdanningene.

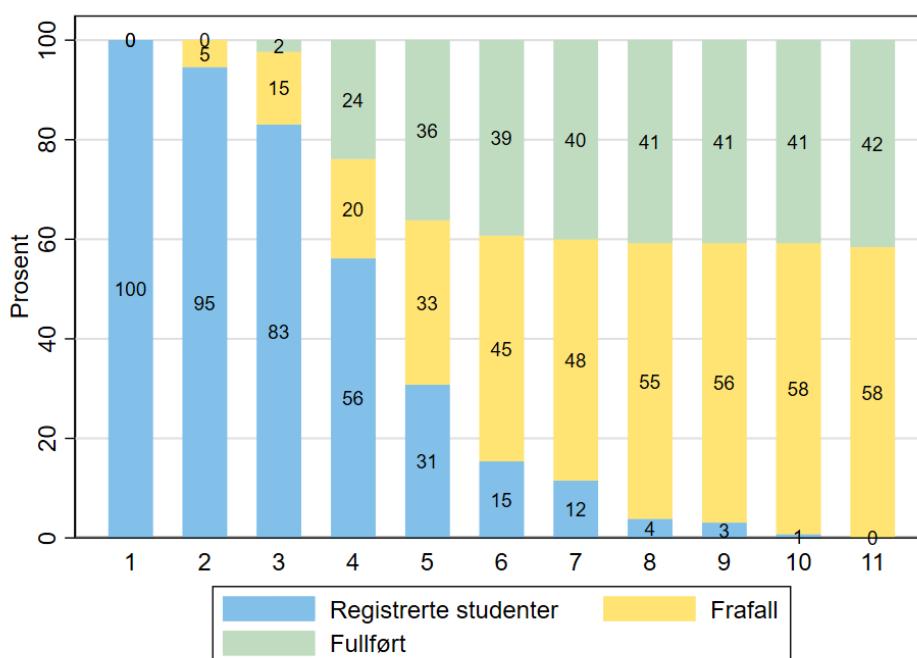
4.3.1 Masterprogrammene (120 studiepoeng)

Heltid

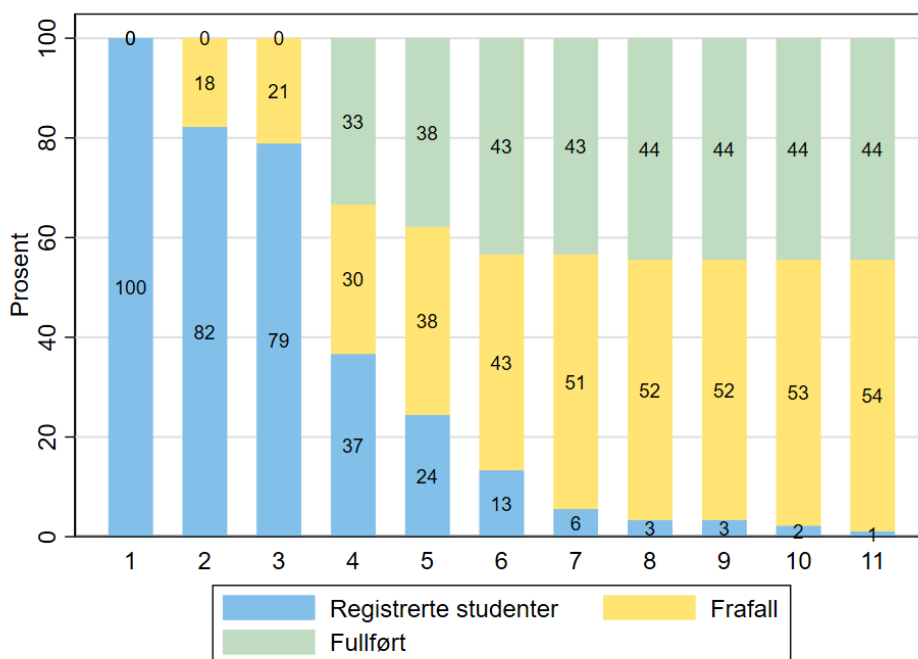
Normert tid for masterprogrammer organisert som heltidsstudier er fire semestre. Vi inkluderer kull som startet i perioden 2010-2020. Masterstudiet i informatikk (ITM) ble tilbudt utelukkende høsten 2010 med 29 registrerte studenter ved studiestart. Tjueen prosent av studentene fullførte til normert tid, etter seks semestre hadde 76 prosent falt fra og ingen flere fullført. Master in applied computer science (ITMACS) ble tilbudt ved Høgskolen i Østfold fra 2016, med totalt 125 registrerte studenter. Etter tre semestre hadde tre prosent fullført, og totalt 24 prosent fullførte i løpet av fire semestre. Etter seks semestre hadde 40 prosent fullført og etter elleve semestre var frafallet 58 prosent og fullføringsandelen 42 prosent.

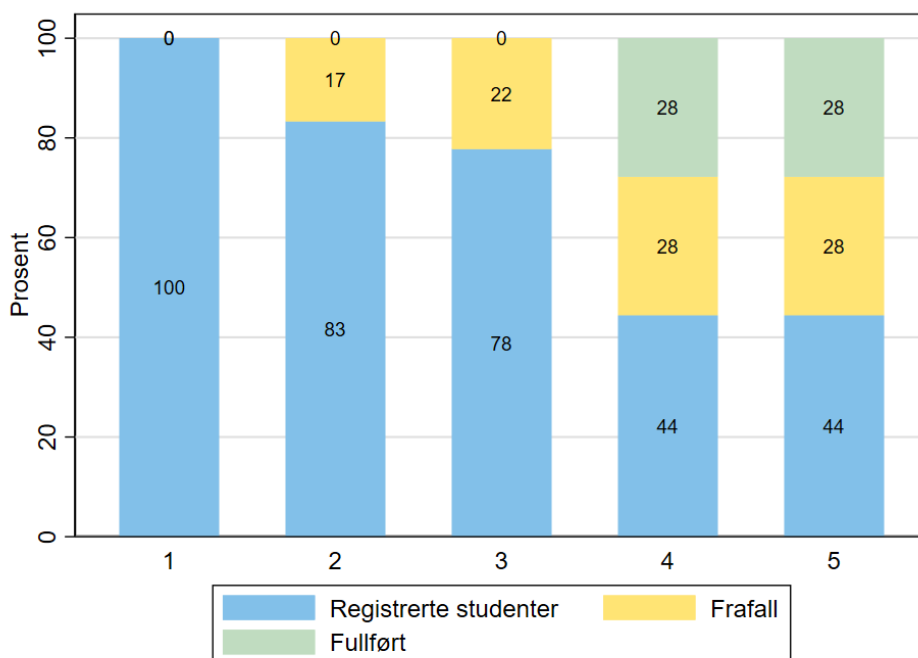
Figur 4-16. ITM Masterstudium i informatikk (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=29.

Figur 4-17. ITMACS Master in Applied Computer Science (120 ECTS). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=125.

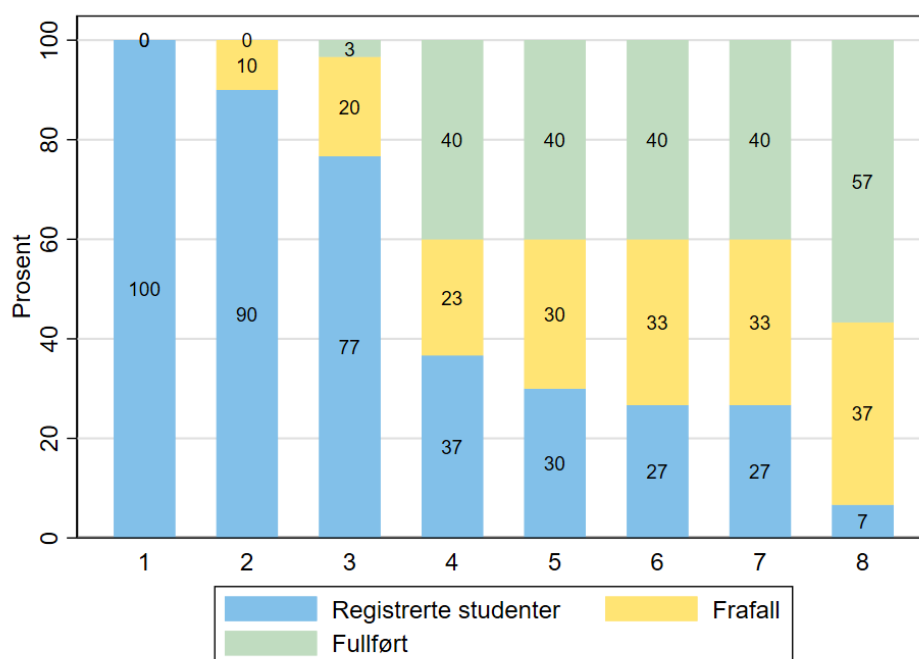

Figur 4-18. ITMAI Masterstudium i anvendt informatikk (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=89.

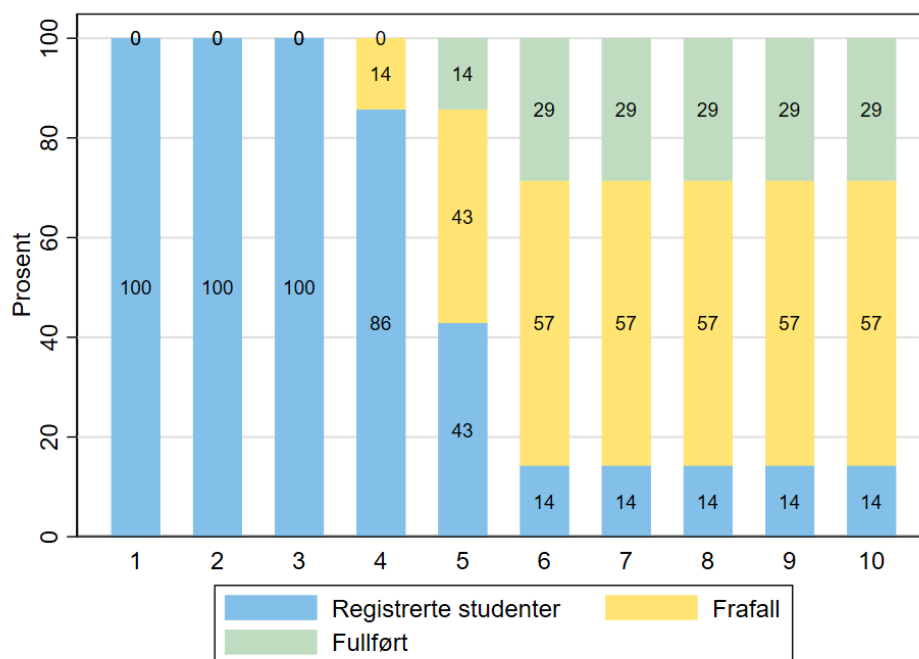

Figur 4-19. MAGREEN Master in Green Energy Technology (120 ECTS). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=17.

Masterstudiet i anvendt informatikk har totalt hatt 89 registrerte studenter med studiestart i perioden 2011 til 2015. Trettitre prosent fullførte på normert tid, og i løpet av åtte semester hadde totalt 44 prosent fullført. Frafallet var på drøyt 50 prosent. Master i green energy technology (MAGREEN) ble tilbudt mellom 2020 og 2022. Våre analyser inkluderer kun kullet som startet i 2020 med 17 registrerte studenter. Andelen som fullførte på normert tid var 28 prosent, men like høy andel frafall. Masterstudiet i norsk i skolen (MNORSK) startet opp i 2017 og har blitt tilbudt hvert år siden. Kullene er midlertid små og utgjør totalt 30 studenter med oppstart i perioden 2017-2020. Førsti prosent fullførte på normert tid og i løpet av åtte semester fullførte 57 prosent, med ett frafall på 37 prosent.

Figur 4-20. MNORSK Masterstudium i norsk i skolen, heltid (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=30.

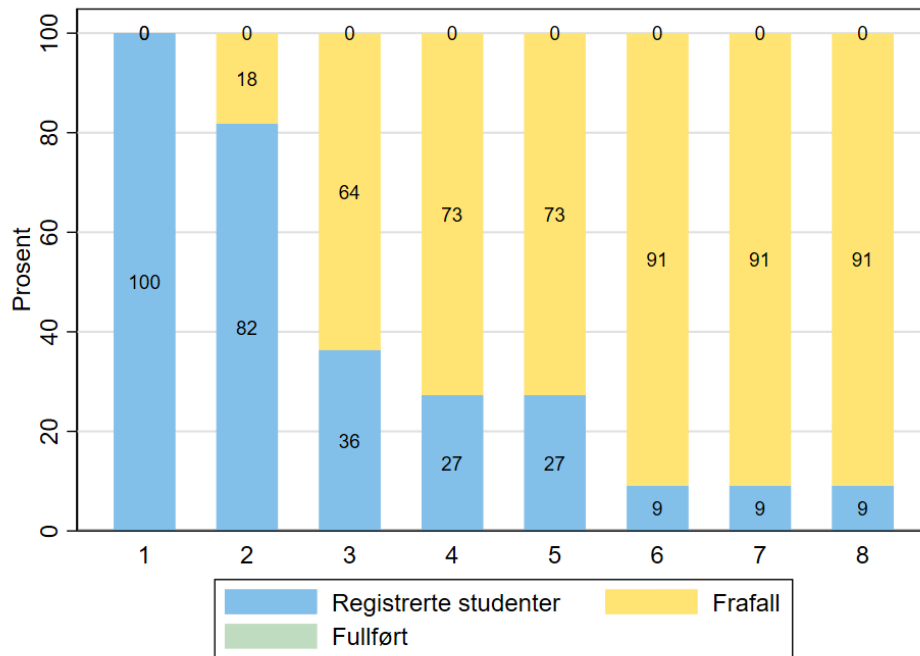
Figur 4-21. MTFS-H Masterstudium i tverrfaglig samarbeid i helse- og sosialsektoren, heltid (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N<15.

Masterstudiet i tverrfaglig samarbeid i helse- og sosialsektoren på heltid (MTFS-H) ble kun tilbudt i 2012 med færre enn 15 studenter. Ingen fullførte til normert tid. Fjorten prosent brukte fem semester på å fullføre, og innen seks semester hadde 29 prosent fullført, mens 57 prosent hadde falt fra.

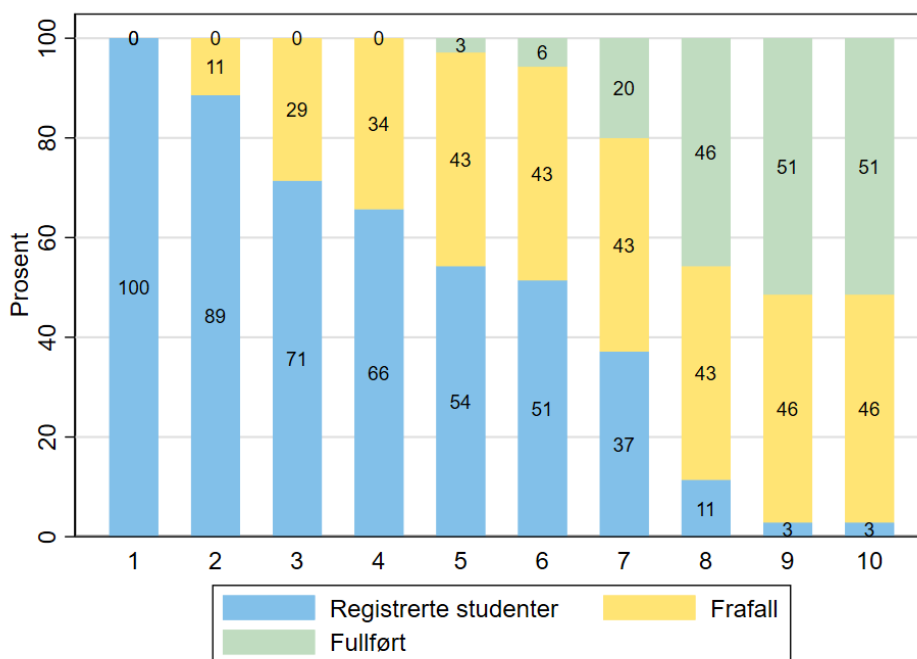
For de aller fleste masterprogrammene på heltid ser vi at fullføringen øker noe utover normert tid, men ikke mye. I tillegg øker ikke fullføring når det har gått et til to semester utover normert tid, noe som tyder på at studenter som blir forsinket utover et til to semester i liten grad fullfører studiet.

Deltid

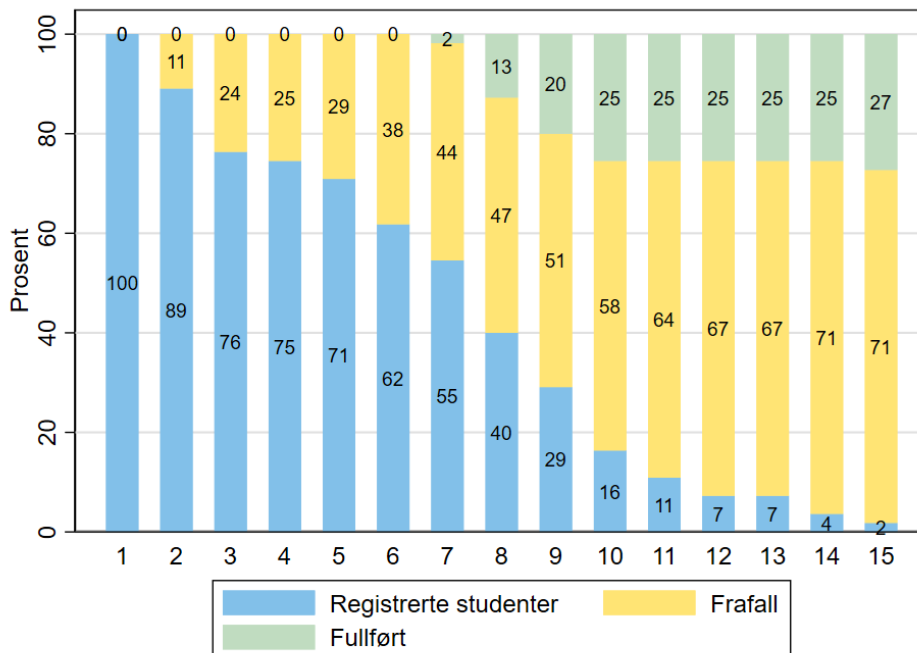
Normert tid for masterprogrammer organisert som deltidsstudier er åtte semester. Vi inkluderer kull som startet i perioden 2010-2018. Master i applied computer science på deltid har blitt tilbudt hvert år siden 2016, med svært få registrerte studenter. Våre analyser omfatter færre enn 15 studenter, hvorav ingen har fullført (Figur 4-22). Masterstudiet i avansert sykepleie (MAVSPL) ble tilbudt i 2017 og 2018, med totalt 35 registrerte studenter (Figur 4-23). En relativt høy andel fullførte innen syv semester (20 prosent), og 46 prosent hadde fullført innen normert tid. Fullføringsandelen økte til 51 prosent innen ni semester.

Figur 4-22. ITMACS-D Master in Applied Computer Science, part-time (120 ECTS). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N<15.

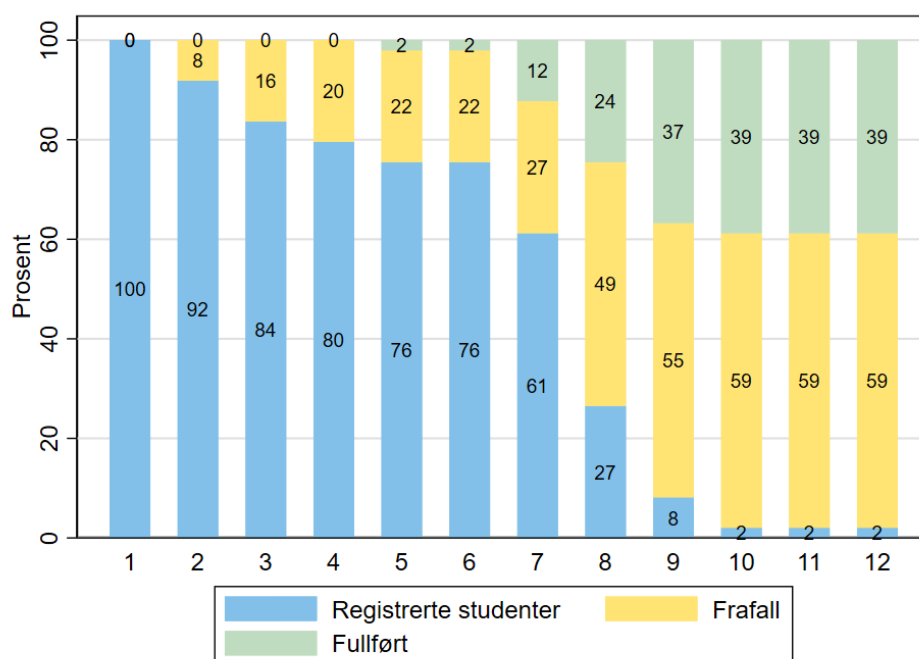
Figur 4-23. MAVSPL Masterstudium i avansert sykepleie ved kronisk sykdom, deltid (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=35.

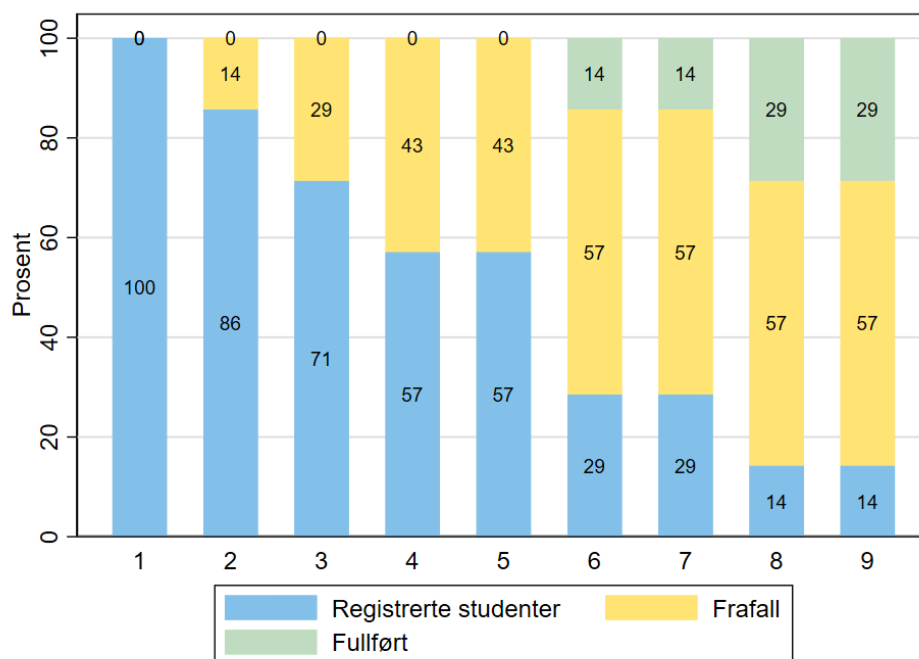
Figur 4-24. MBHGPED Masterstudium i barnehagepedagogikk og småbarnsviten-skap (0-3 år) (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=54.

Masterstudiet i barnehagepedagogikk og småbarnsvitenskap (MBHGPED) på deltid ble tilbudt i årene 2014, 2016 og 2017. Totalt antall registrerte studenter ved studiestart er 54 (Figur 4-24). Tretten prosent fullførte til normert tid, og innen 10 semester hadde 25 prosent fullført. Masterstudiet i mangfold og inkludert i pedagogisk virksomhet (MMI) har totalt hatt 48 registrerte studenter i perioden 2011-2013 (Figur 4-25). Til normert tid hadde totalt 24 prosent av studentene fullført. I løpet av ti semester hadde 39 prosent fullført og 59 prosent falt fra. Svært få studenter, færre enn 15, var registrert på masterstudiet i norsk i skolen, deltid (MNORSK-D), i perioden 2018 til 2020. Fjorten prosent fullførte innen seks semester og 29 prosent fullførte innen åtte semester. Fraffallet var på 57 prosent (Figur 4-26).

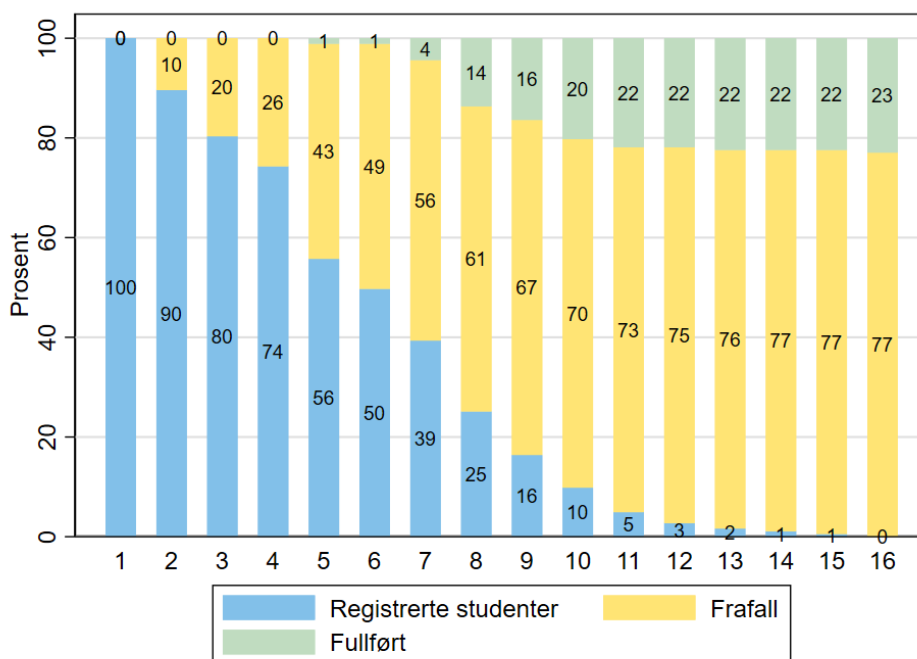
Masterstudium i psykososialt arbeid - helse- og sosialfaglig yrkespraksis (MPSA) hadde registrerte studenter i 2012, 2014, 2015 og 2017-2020, totalt 180 studenter (Figur 4-27). Til normert tid fullførte 14 prosent, og innen ti semester hadde fullføringsandelen økt til 22 prosent.

Figur 4-25. MMI Masterstudium i mangfold og inkludering i pedagogisk virksomhet (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=48.

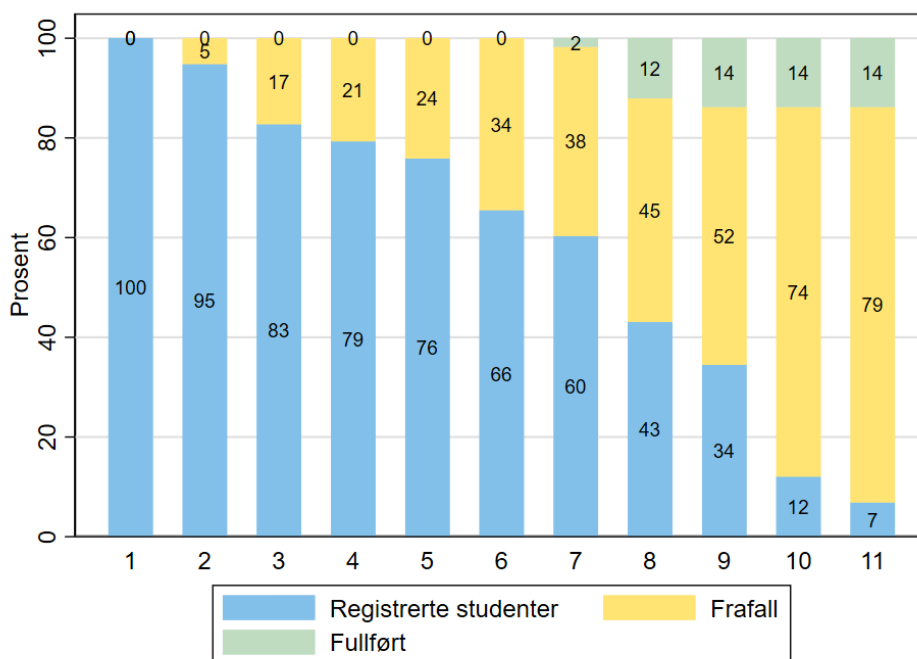

Figur 4-26. MNORSK-D Masterstudium i norsk i skolen, deltid (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N<15.

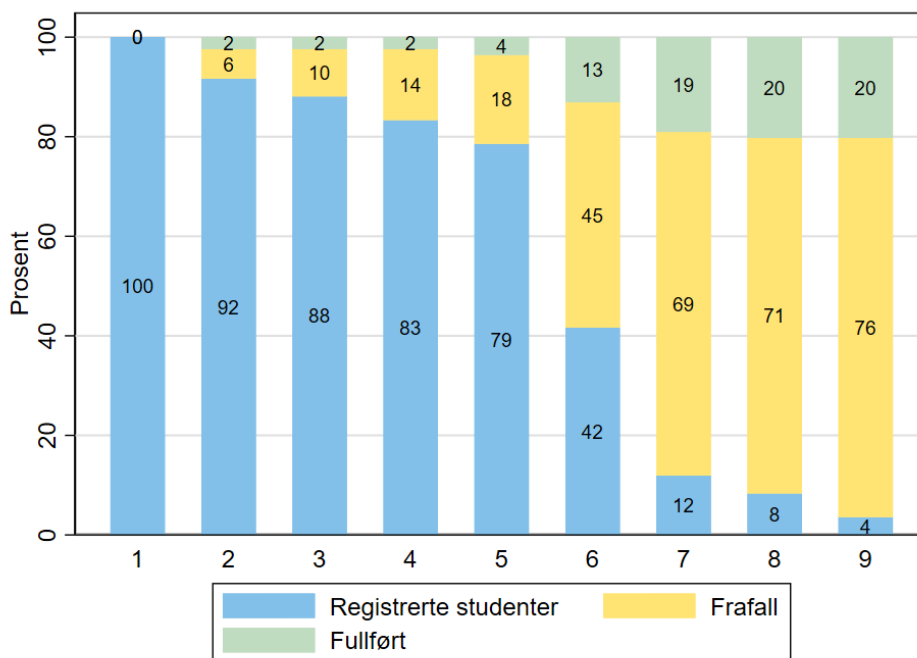

Figur 4-27. MPSA Masterstudium i psykososialt arbeid - helse- og sosialfaglig yrkespraksis (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=180.

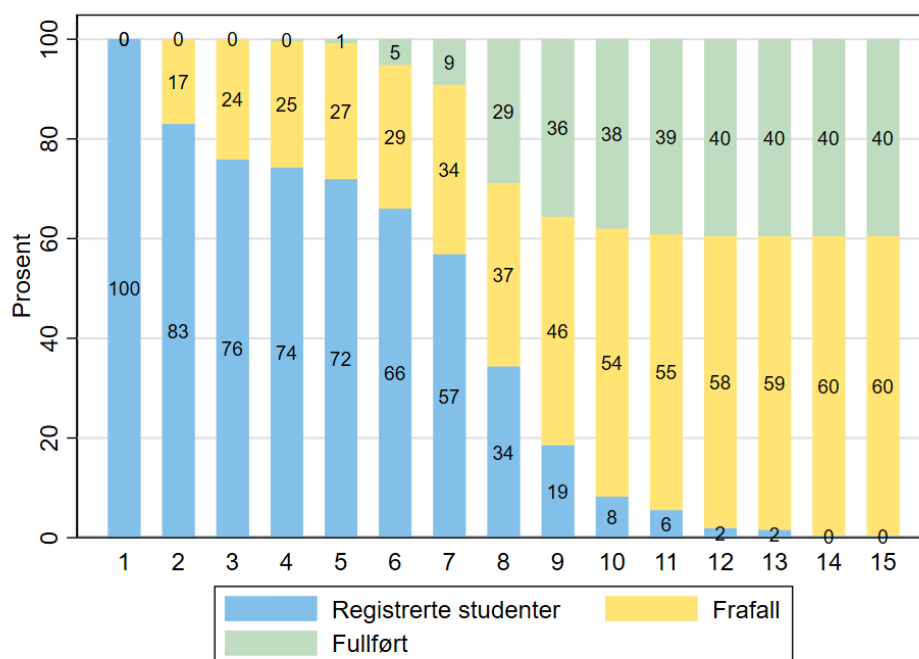
Masterstudiet i samordning av helse- og velferdstjenester (MSHV) har blitt tilbudt hvert år siden 2017. Analysene i figur 4-28 omfatter totalt 58 studenter. Tolv prosent fullførte til normert tid. I løpet av ni semester hadde 14 prosent fullført. Masterstudiet i spesialpedagogikk (MSP) er et deltidsstudie normert til seks semester. Studiet ble tilbudt mellom 2010 og 2012 med totalt 81 registrerte studenter (Figur 4-29). Etter seks semester hadde 13 prosent fullført, og etter åtte semester hadde 20 prosent fullført. I 2014 ble masterstudiet i spesialpedagogikk (MSPESPED) tilbudt med normert tid på åtte semester. Dette har blitt tilbudt hvert år siden 2014, med totalt 243 studenter (Figur 4-30). Fullføringsandelen til normert tid var 29 prosent, og økte til 38 prosent etter ti semester.

Figur 4-28. MSHV Masterstudium i samordning av helse- og velferdstjenester (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=58.

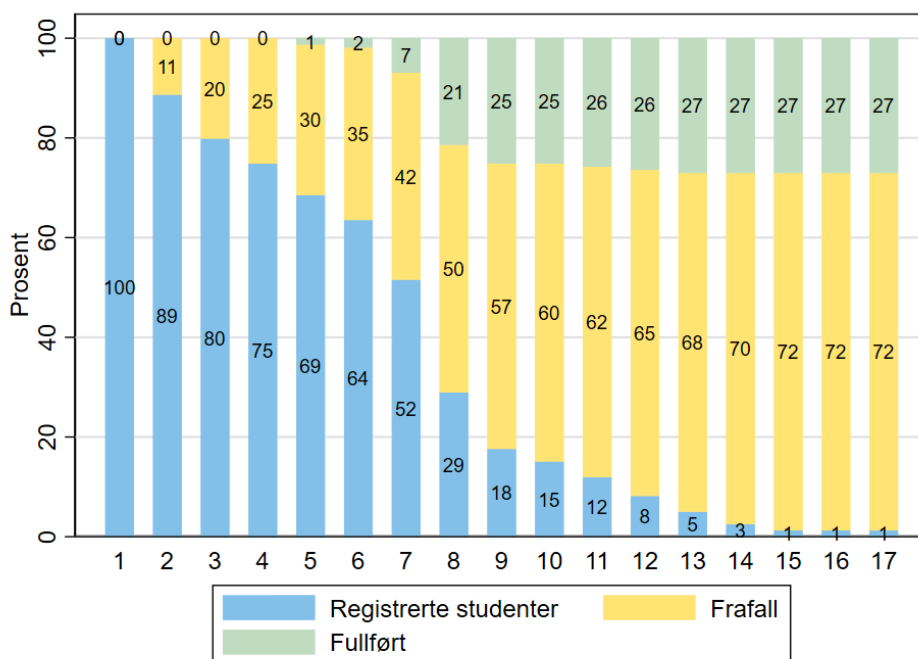
Figur 4-29. MSP Masterstudium i spesialpedagogikk (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=81. Del-tidsstudiet normert til seks semestre.

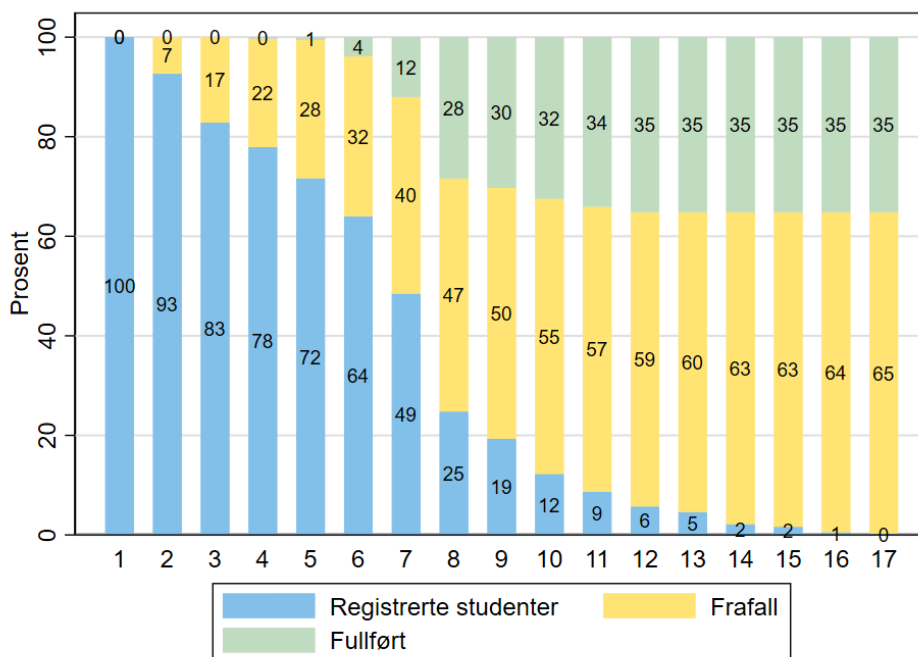
Figur 4-30. MSPEPED Masterstudium i spesialpedagogikk, deltid (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=243.

Masterstudiet i tverrfaglig samarbeid i helse- og sosialsektoren på deltid (MTFS), ble tilbudt 2010-2016 med totalt 139 registrerte studenter. Fullføringsandelen til normert tid var 21 prosent. Andel som fullførte økte til 25 innen 9 semester, og 27 innen 13 semester. Frafallet var 72 prosent i observasjonsperioden (Figur 4-31).

Masterstudiet i organisasjon og ledelse, deltid (OLM) har blitt tilbudt hvert år i hele observasjonsperioden med totalt 366 registrerte studenter. Fullføringsandelen til normert tid var 28 prosent. Innen 12 semester hadde 35 prosent fullført, med et frafall på 65 prosent.

Figur 4-31. MTFS Masterstudium i tverrfaglig samarbeid i helse- og sosialsektoren, deltid (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=139.

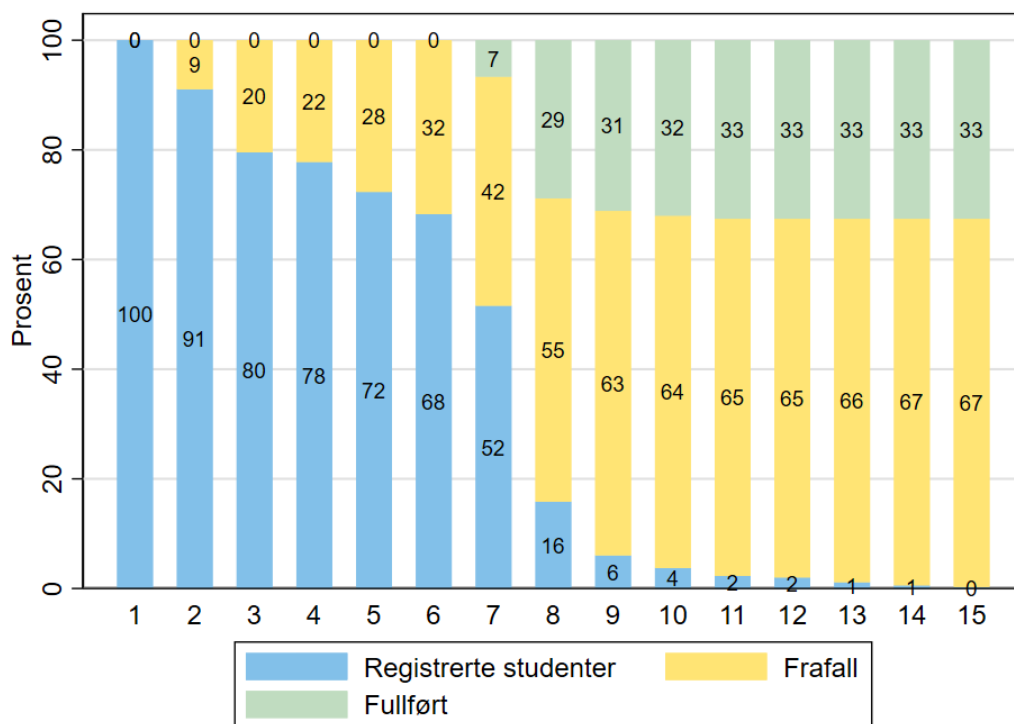

Figur 4-32. OLM Masterstudium i organisasjon og ledelse (120 studiepoeng). Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=366.

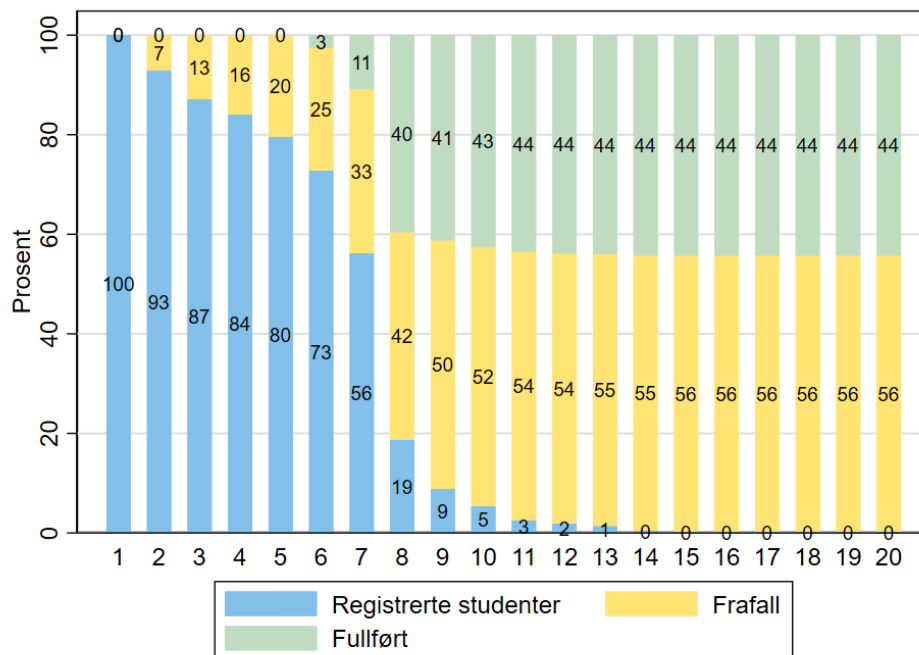
For de aller fleste masterprogrammene på deltid ser vi samme mønster som for heltid, at fullføringen øker litt når vi går utover normert tid for studiet (8 semester), men ikke mye. Etter 9-10 semester på studiet øker ikke fullføringen nevneverdt, noe som tyder på at de som blir mye forsinket i studiet ikke fullfører.

4.3.2 Grunnskolelærerutdanningene (GLU og MAGLU)

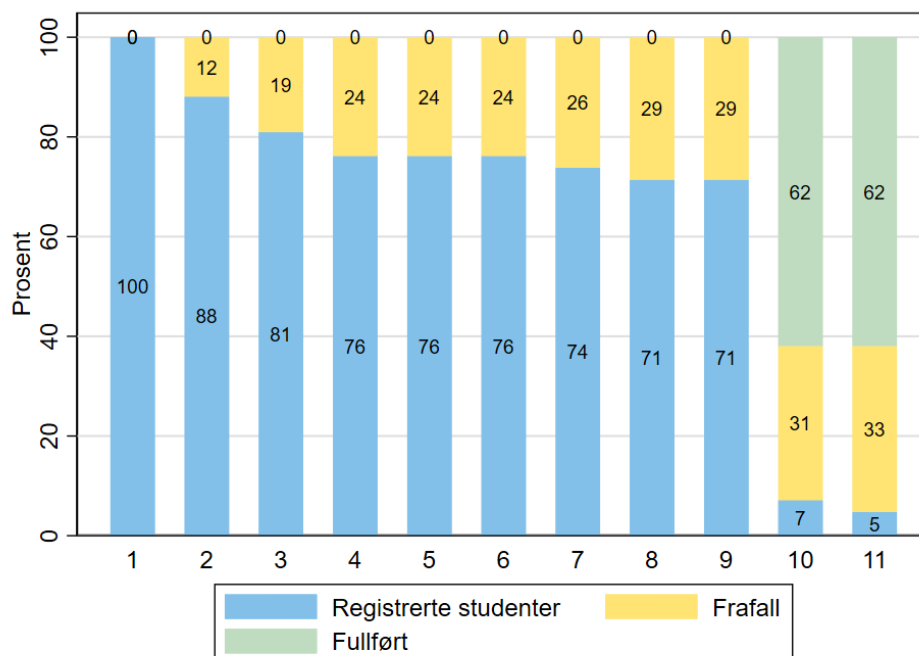
I analysene under inkluderer vi kull som startet på GLU i perioden 2010-2016, mens MAGLU kun er representert med kullet som startet i 2017. Figur 4-33 viser at 29 prosent av GLU1-7-studentene fullfører på normert tid innen åtte semester. Fullføringsandelen øker til 33 prosent i løpet av det 11. semesteret, men ingen flere fullfører etter det. For GLU5-10 er fullføringsandelen 40 prosent til normert tid (Figur 4-34). Her øker andelen som fullfører til 44 prosent innen det 11. semesteret, men øker ikke utover det. Førstio studenter startet på MAGLU1-7 i 2017, hvorav 62 prosent fullførte til normert tid (Figur 4-35). Syttiåtte studenter startet på MAGLU5-10 i 2017 og 40 prosent av studentene fullførte til normert tid (Figur 4-36).

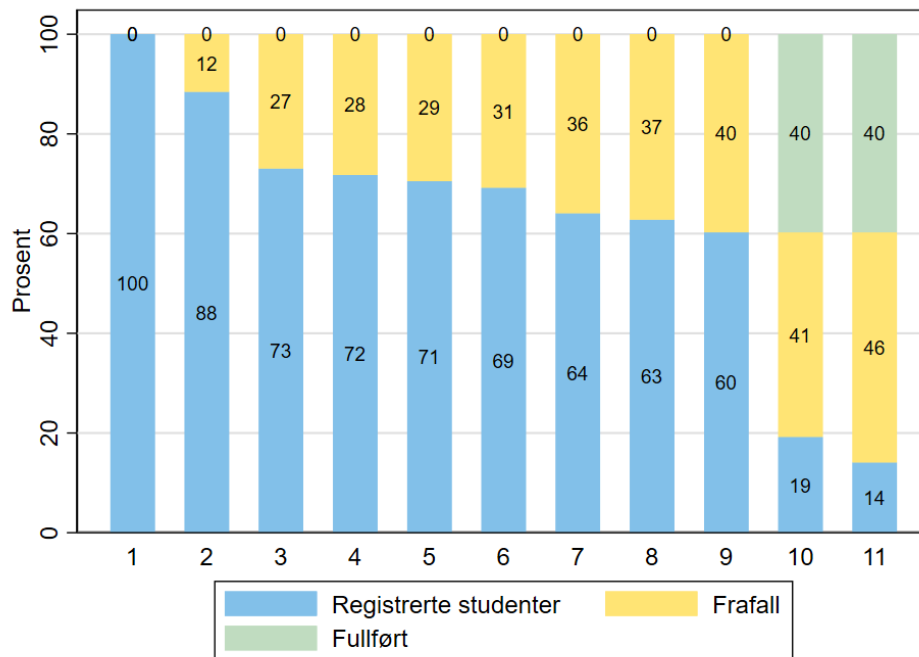
Figur 4-33. GLU1-7 Grunnskolelærerutdanning 1. - 7. trinn (240 studiepoeng), åtte semester normert. Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=345.

Figur 4-34. GLU5-10 Grunnskolelærerutdanning 5. - 10. trinn (240 studiepoeng), åtte semester normert. Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=424.

Figur 4-35. MAGLU1-7 Grunnskolelærerutdanning for trinn 1-7 (300 studiepoeng), ti semester normert. Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=42.

Figur 4-36. MAGLU5-10 Grunnskolelærerutdanning for trinn 5-10 (300 studiepoeng), ti semester normert. Andel registrerte, frafalte og fullførte studenter hvert semester, alle kull samlet. N=78.

For GLU-studentene ser vi samme mønster som i for andre masterprogrammer, at fullføringen øker svakt et semester utover normert tid, men at det siden ikke øker mer. Igjen tyder dette på at det å bli mye forsinket i studiet øker risikoen for å ikke fullføre.

5 Oppsummering og konklusjon

I dette notatet har vi presentert frafalls- og fullføringsanalyser av studentdata fra FS for perioden 2010-2022 for masterprogrammer og grunnskolelærerutdanningene ved Høgskolen i Østfold. Grunnlagsdataene er hentet fra SIKT og bearbejdet av NIFU.

Det er få antakelser vi kan gjøre om fullføring og frafall på masternivå basert på tidligere forskning, og derfor har dette notatet vært primært eksplorerende, for å se om det er mulig å finne noen forskjeller mellom programmer.

Analysene av grunnskolelærerutdanningen viste at andelen som fullfører jevnt over er høyere enn for masterprogrammene, og de alle fleste som fullfører, fullfører på normert tid. Studentene på grunnskolelærerutdanningen er jevnt over yngre enn masterstudentene, men vi fant ingen tydelige forskjeller i fullføring mellom kjønn eller på tvers av aldersgrupper. Studenter som har kort avstand til studiestedet, har litt større sannsynlighet for å fullføre enn studenter som bor utenfor gamle Østfold fylke.

De bivariate fullføringsanalysene av masterprogrammene viste små forskjeller på individnivå, men relativt store forskjeller i fullføring mellom de ulike masterprogrammene. De semestervise analysene viser at fullføringen til normert tid kun øker litt når studentene får mer tid, dvs. et eller to semester utover normert tid. Dette indikerer at forsinkelse øker risikoen for at studenten ikke fullfører.

De multivariate analysene viste at alder er den viktigste individuelle forklaringsfaktoren for fullføring. Personer som er yngre enn 26 år når de starter på studiet har betydelig større sannsynlighet for å fullføre enn eldre studenter. Dette kan ha sammenheng med at yngre studenter sjeldnere har barn og familie, og oftere er fulltidsstudenter uten tilnærmet full jobb ved siden av, noe som med andre ord kan tilbakeføres til livssituasjon. Videre finner vi signifikante forskjeller på tvers av programmer, som ikke kan forklares av studentsammensetningen med de variablene vi har hatt tilgang til. Dette gir oss en pekepinn på at det som forklarer variasjonen i fullføring mellom programmene i stor grad handler om variasjon i hvordan undervisningen organiseres, kvaliteten på undervisningen, studentmiljø, eller andre faktorer som vi ikke har kunnet fange opp i FS-dataene. Program-

organisering, undervisning, studentmiljø og livssituasjon er blant faktorene vi vil utforske kvalitativt i prosjektets fase 2 og 3.

Referanser

- Braxton, J. M. (Ed.) (2000). *Reworking the student departure puzzle*. Nashville: Vanderbilt University Press.
- Helgøy, I., S. Herfindal & T. Sveri (2006). *Undersøkelse av hovedfags- og masterstudenters gjennomføring og vurdering av studiesituasjonen*. Notat 5-2006, Stein Rokkan Senter for flerfaglige samfunnsstudier.
- Helland, H & E. Hovdhaugen (2022). Degree completion in short professional courses: does family background matter? *Journal of Further and Higher Education*, 46(5), 680-694
- Hovdhaugen, E. (2019). *Årsaker til frafall i høyere utdanning. En forskningsoppsummering av studier basert på norske data*. NIFU arbeidsnotat 2019:3.
- Hovdhaugen, E. (2015): Working while studying: the impact of term time employment on dropout rates. *Journal of Education and Work*, 28(6), 631-651
- Hovdhaugen, E. (2011). Do structured study programmes lead to lower rates of dropout and student transfer from university? *Irish Educational Studies* 30(2), 237-251
- Hovdhaugen, E. (2009): Transfer and dropout: different forms of student departure in Norway, *Studies in Higher Education* 34 (1), 1-17
- Hovdhaugen, E. & L. Ulriksen (2023). The historic importance of degree structure: A comparison of bachelor to master transitions in Norway and Denmark. *European Educational Research Journal*, 22(2), 198-215
- Hovdhaugen, E. & P. O. Aamodt (2009). Learning environment: Relevant or not to students' decision to leave university? *Quality in Higher Education* 15 (2), 177-189
- Hovdhaugen, E. & P. O. Aamodt (2005): *Frafall fra universitetet. En undersøkelse av frafall og fullføring blant førstegangsregistrerte studenter ved Universitetet i Bergen, Universitetet i Oslo og NTNU høsten 1999*. NIFU STEP Arbeidsnotat 13/2005
- Hovdhaugen, E., M. W. Frøseth & P.O. Aamodt (2010). *Fullføring og frafall på hovedfag og mastergrad En sammenligning av kullene som begynte i 1999 og 2003*. NIFU STEP Rapport 5/2010.

- Høgestøl, A., I. C. Nordhagen & Ø. Skjervheim (2017). *Analyse av studentflyt og sektorfracfall i høyere utdanning*. ideas2evidence-rapport 4:2017
- Keute, A.L. (2018) *Visste du dette om studentene i Norge?* SSB artikkel, publisert 28. august 2018, tilgjengelig online: [Visste du dette om studentene i Norge? - SSB](#)
- Mood, C. (2010) Logistic regression: Why we cannot do what we think we can do, and what we can do about it, *European Sociological Review*, 26 (1) 67–82.
- Tinto, V. (1993). *Leaving college: Rethinking the causes and cures of student attrition* (2nd edn) Chicago: University of Chicago Press.

Tilstandsrapporter for høyere utdanning:

- DIKU (2021). *Tilstandsrapport for høyere utdanning 2021*. Vedleggsrapport. Diku rapportserie 7: 2021.
- DIKU (2020). *Tilstandsrapport for høyere utdanning 2020*. Vedleggsrapport. Diku rapportserie 03/2020.
- DIKU (2019). *Tilstandsrapport for høyere utdanning 2019*. Vedleggsrapport. Diku rapportserie 05/2019.
- HK-dir (2022). *Tilstandsrapport for høyere utdanning 2022*. Rapport nr. 9/2022
- Kunnskapsdepartementet (2018). *Tilstandsrapport for høyere utdanning 2018*. Vedleggstabeller.
- Kunnskapsdepartementet (2017). *Tilstandsrapport for høyere utdanning 2017*.

Vedlegg

ITM	Masterstudium i informatikk (120 studiepoeng)
ITMACS	Master in Applied Computer Science (120 ECTS)
ITMACS-D	Master in Applied Computer Science, part-time (120 ECTS)
ITMAI	Masterstudium i anvendt informatikk (120 studiepoeng)
MAGREEN	Master in Green Energy Technology (120 ECTS)
MAVSPL	Masterstudium i avansert sykepleie ved kronisk sykdom, deltid (120 studiepoeng)
MBHGPEd	Masterstudium i barnehagepedagogikk og småbarnsvitenskap (0-3 år) (120 studiepoeng)
MFRSPR	Masterstudium i fremmedspråk i skolen (120 studiepoeng)
MFRSPR-D	Masterstudium i fremmedspråk i skolen deltid (120 studiepoeng)
MMI	Masterstudium i mangfold og inkludering i pedagogisk virksomhet (120 studiepoeng)
MNORSK	Masterstudium i norsk i skolen, heltid (120 studiepoeng)
MNORSK-D	Masterstudium i norsk i skolen, deltid (120 studiepoeng)
MPSA	Masterstudium i psykososialt arbeid - helse- og sosialfaglig yrkespraksis (120 studiepoeng)
MSHV	Masterstudium i samordning av helse- og velferdstjenester (120 studiepoeng)
MSP	Masterstudium i spesialpedagogikk (120 studiepoeng)
MSPESPEd	Masterstudium i spesialpedagogikk, deltid (120 studiepoeng)
MTFS	Masterstudium i tverrfaglig samarbeid i helse- og sosialsektoren, deltid (120 studiepoeng)
MTFS-H	Masterstudium i tverrfaglig samarbeid i helse- og sosialsektoren, heltid (120 studiepoeng)
OLM	Masterstudium i organisasjon og ledelse (120 studiepoeng)
MKSAKS	Masterstudium i klinisk sykepleie - Avansert klinisk allmennsykepleie (120 studiepoeng)
MKSANE	Masterstudium i klinisk sykepleie - Anestesisykepleie (120 studiepoeng)
MKSINT	Masterstudium i klinisk sykepleie - Intensivsykepleie (120 studiepoeng)
MKSOPE	Masterstudium i klinisk sykepleie - Operasjonssykepleie (120 studiepoeng)
MMADID-D	Masterstudium i matematikdidaktikk, deltid (120 studiepoeng)
MMADID-H	Masterstudium i matematikdidaktikk, heltid (120 studiepoeng)

Nordisk institutt for studier av
innovasjon, forskning og utdanning

Nordic institute for Studies in
Innovation, Research and Education

www.nifu.no